

Kvasické noviny

1
2026

Fotbalová školička vychovává mladé fotbalové talenty. Více na stranách 16 a 17.

ŽÁCI ZŠ KVASICE PATŘÍ MEZI ŠPIČKU V MATEMATICE V OKRESE

Žáci 9. ročníku Základní školy Kvasice dosáhli v loňských přijímacích zkouškách na střední školy výborných výsledků, které nás opět řadí mezi nejúspěšnější základní školy na Kroměřížsku. Podle dat Cermatu, zveřejněných Deníkem, obsadili naši deváťáci v matematice 2. místo v okrese Kroměříž s mediánem 22 bodů. V celkovém součtu českého jazyka a matematiky jsme pak dosáhli mediánu 50 bodů a patříme tak do první trojice nejúspěšnějších škol v regionu.

Výsledky z matematiky potvrzují, že se jedná o dlouhodobý trend. Naši žáci jsou úspěšní nejen u přijímacích zkoušek na střední školy, ale také v matematických soutěžích a olympiádách. Příprava na příjímáčky je u nás systematickou součástí

výuky – žáci se seznamují s typy úloh, učí se pracovat s časem i se strategií řešení testů. Díky tomu odcházejí k přijímacím zkouškám sebevědomí a dobře připravení.

Úspěch našich deváťáků je výsledkem dlouhodobé práce pedagogů, podpory rodin i vlastní motivace žáků. Těší nás, že se Základní škola Kvasice pravidelně objevuje mezi nejlepšími školami v regionálních srovnáních, a že matematika patří mezi naše silné stránky, což mimo jiné potvrdila i nedávná kontrola z České školní inspekce v naší škole. Děkujeme všem žákům i učitelům za skvělou reprezentaci školy a našim žákům přejeme mnoho úspěchů na středních školách.

texty: František Látal

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

začal nový rok a s příchodem jara se příroda opět probouzí k životu. Po zimních měsících přichází období, kdy se více setkáváme venku, sportujeme, chodíme na procházky, pracujeme na zahradách a společně si užíváme první slunečné dny. Blíží se také velikonoční svátky, které jsou symbolem jara, nového začátku a naděje. Dovolte mi proto, abych vám všem popřál krásné, klidné a radostné Velikonoce, prožité v kruhu vašich rodin a blízkých.

Jaro je v naší obci tradičně také obdobím, kdy se naplno rozbíhají investice a stavební práce. I letos nás čeká řada projektů, které mají za cíl zlepšit kvalitu života v Kvasicích a postupně modernizovat obecní infrastrukturu.

Největší investicí letošního roku bude rekonstrukce suterénu základní školy, kde proběhne rozsáhlá sanace železobetonové konstrukce budovy. Jedná se o důležitý zásah, který zajistí bezpečný provoz školy na další desítky let. Celková hodnota investice dosahuje přibližně 26,5 milionů korun.

Další významnou akcí bude rekonstrukce ulice Nová, kde vzniknou nová parkovací místa a upraví se celý uliční prostor tak, aby byl přehlednější a bezpečnější pro řidiče i chodce.

Také plánujeme opravu příjezdové cesty ke sportovnímu areálu, kterou dnes tvoří staré betonové panely. Po rekonstrukci bude přístup do areálu pohodlnější pro pěší, cyklisty i řidiče.

Pokračuje také budování optické sítě, která v budoucnu zajistí rychlé internetové připojení pro domácnosti v celé obci.

Věřím, že všechny investice postupně přispějí k tomu, aby se nám v Kvasicích ještě lépe žilo.

Přeji vám všem příjemné jarní dny a ještě jednou krásné velikonoční svátky.

Dušan Odehnal

OBEC OCENILA SPORTOVCE ZA JEJICH ÚSPĚCHY A REPREZENTACI

OBEC OCENILA SPORTOVCE ZA JEJICH ÚSPĚCHY A REPREZENTACI

Obec Kvasice každoročně oceňuje místní sportovce, kteří se svými výkony výrazně prosadili ve svých sportovních disciplínách a zároveň šíří dobré jméno městečka daleko za jeho hranicemi. Jde o lidi všech generací, kteří věnují sportu mnoho času, energie i osobního úsilí a díky své pílí dosahují výborných výsledků na republikové i mezinárodní úrovni.

Slavnostní ocenění proběhlo při jednání na lednovém zastupitelstvu obce. Zastupitelé tak měli možnost osobně poděkovat sportovcům, kteří reprezentují Kvasice na soutěžích, mistrovstvích i mezinárodních závodech. Ocenění a diplom jim předali starosta Dušan Odehnal a člen rady obce Petr Čabla.

Starosta při této příležitosti oceněným sportovcům poděkoval za jejich nasazení a vytrvalost. Připomněl, že úspěchy místních sportovců nejsou samozřejmostí.

„Jejich výsledky jsou pro naši obec velkou ctí. Díky nim se jméno Kvasic objevuje na sportovních soutěžích, v médiích i mezi fanoušky sportu v celé republice i v zahraničí. Velmi si vážíme toho, že svou pílí, talentem a odhodláním reprezentují právě naše městečko,“ poděkoval starosta.

Podle jeho slov si obec uvědomuje, kolik práce, času a odříkání stojí za každým sportovním úspěchem. Ocenění proto vnímá jako symbolické poděkování nejen za dosažené výsledky, ale

také je považuje za příklad, který ocenění sportovci dávají všem generacím.

Každý z oceněných obdržel pamětní list a pokůzku na nákup sportovního vybavení.

Ocenění byli:

Kristýna Foldynová – Hobby Horsing Kvasice – členka národního družstva Mistrovství světa ve Finsku 2025 – 1. místo Parkur 70 cm v kategorii Open, 2. místo Parku 70 cm international,

Tomáš Směja – Mistr ČR RN6 Rally Sport Sérii
David Směja a Jan Matulík – vítězství třídy RN6 při Barum Czech Rally

Metoděj Pliska – Taekwondo – 3. místo na Mistrovství ČR za technické sestavy, 1. ve sportovním boji, 1. ve sportovním boji týmů. Na Mistrovství Evropy – 2. místo ve sportovním boji a 3. ve sportovním boji týmů. Mistrovství světa – 3. místo v technických sestavách týmů.

Simon Vrbecký – obránce extraligového dorosteneckého týmu Berani Zlín. V roce 2025 byl hráčem reprezentace ČR kategorie U16 v ledním hokeji.

Jan Daněk – GladiátorRace Kutná Hora – 1. místo, celkově 3. místo. Josefou u Hradce Králové 5. místo. Zlínská liga železných hasičů kategorie Master: 5. místo Záhorovice, 4. místo Prasklice, 1. místo Kvasice, 1. místo Lutopecny, 3. místo Kostelany, 4. místo Zlín (Dny Zlínského kraje).

Tadeáš Cířka – HC Dynamo Pardubice – Komerční banka juniorů 2025–2026, reprezentace U18 – turnaj pěti zemí v Zuchwillu ve Švýcarsku, turnaj pěti zemí v Ulricehamnu ve Švédsku.

MUDr. Jan Bláha – Ironman 70,6 Word Championship, Marbella 9,11 Španělsko, 6 000 účastníků. Kvalifikace Hradec Králové v srpnu.

KOTVY Kvasice – vítězství v národním poháru mládeže dračích lodí 2025 Žáci + Junioři, mistři republiky v kategorii Žáci, bronz na Mistrovství ČR kategorie Junior.

Jiří Řezníček – fotbalista Sigmy Olomouc, reprezentace ČR U16.

Pomozte nám najít

šikovné sportovce z naší obce

Každý rok máme radost, když můžeme ocenit amatérské sportovce z naší obce, kteří se věnují sportu s nadšením a dosahují pěkných výsledků.

Může se ale stát, že se o někom nedozvíme.

Proto se obracíme na vás. Pokud ve svém okolí víte o někom, kdo se účastní soutěží a daří se mu, budeme rádi, když nám o něm dáte vědět.

Stačí poslat jméno, sport a krátkou informaci o dosažených výsledcích na obecní úřad.

Díky vám můžeme ocenit co nejvíce těch, kteří dělají radost nejen sobě, ale i celé obci.

ZÁKLADNÍ ŠKOLU ČEKÁ ROZSÁHLÁ REKONSTRUKCE SUTERÉNU

Největší investicí v letošním roce bude oprava základní školy. Rekonstrukce se zaměří především na suterén budovy a celková hodnota prací dosáhne více než 26,5 milionů korun. Stavební práce začnou v červnu a potrvají zhruba do poloviny září tak, aby byl chod školy během školního roku narušen co nejméně.

Důvodem rekonstrukce je technický stav železobetonové konstrukce, na které celá budova školy stojí. Po téměř padesáti letech provozu se na některých místech objevilo poškození betonu i ocelové výztuže. Odborný stavebně-technický

průzkum proto doporučil provést rozsáhlou sanaci, která zajistí bezpečný provoz školy i do dalších let.

Stavební práce se zaměří především na opravu nosných sloupů, průvlaků a stropních panelů v suterénu budovy. Tyto prvky tvoří základní konstrukci školy a nesou celou stavbu. Poškozené části betonu se odstraní, ocelová výztuž se očistí a ošetří proti korozi a následně se doplní novým betonem nebo speciální opravnou směsí. U nejvíce poškozených míst dojde také k doplnění nové výztuže a zesílení konstrukce.

Součástí rekonstrukce bude také oprava obvodových panelů suterénu, které tvoří vnější část budovy, a zároveň i modernizace technického zázemí školy. Vymění se rozvody teplé a studené vody, část kanalizačního potrubí a také rozvody topení.

Cílem celé akce je prodloužit životnost konstrukce školy minimálně o několik dalších desetiletí a zajistit, aby budova zůstala bezpečná pro žáky i zaměstnance. Obec považuje investici za nezbytnou, protože se týká základní konstrukce budovy, která nese celý objekt.

OPRAVÍ SE PŘÍJEZDOVÁ CESTA KE SPORTOVNÍMU AREÁLU

V letošním roce dojde i na opravu příjezdové cesty ke sportovnímu areálu. Současná komunikace je tvořena starými železobetonovými panely, které jsou po letech provozu nerovné a na mnoha místech se již drolí. Povrch je místy poškozený a přístup do areálu tak není úplně komfortní ani bezpečný.

Sportovní areál přitom patří mezi často navštěvovaná místa v obci. Využívají ho sportovní oddíly,

děti, rodiny s dětmi i návštěvníci různých sportovních akcí. Obec proto rozhodla o rekonstrukci příjezdové cesty, která zlepší přístup k areálu.

V rámci opravy se nejprve odstraní stávající betonové panely. Následně se upraví a zpevní podloží, aby nová komunikace měla dostatečnou stabilitu. Povrch pak vytvoří betonová dlažba doplněná obrubníky, která zajistí rovnější a trvanlivější řešení než stávající panely.

Po dokončení rekonstrukce bude přístup do sportovního areálu pohodlnější a bezpečnější. Nový povrch ocení nejen řidiči automobilů, ale také pěší návštěvníci nebo lidé přijíždějící na kole. Oprava tak přispěje k tomu, aby se do sportovního areálu dalo dostat bez problémů za každého počasí.

Celková investice do opravy příjezdové cesty dosáhne přibližně 440 tisíc korun.

REKONSTRUKCÍ ULICE NOVÁ SE ROZŠÍŘÍ PARKOVACÍ STÁNÍ

Mezi významné investice v letošním roce patří také plánovaná rekonstrukce ulice Nová. Na tuto akci obec vyčlenila přibližně 4,5 milionu korun. Cílem je nejen opravit samotnou komunikaci, ale také upravit celý uliční prostor tak, aby lépe odpovídal současným potřebám místních obyvatel.

„Současný stav vozovky již není ideální. Povrch je místy nerovný a objevují se na něm různé deformace a prosedliny. Ulice zároveň dlouhodobě řeší problém s parkováním. Vozidla často stojí přímo u kraje komunikace, někdy zasahují do zeleného pásu nebo částečně blokují chodník. To pak komplikuje průjezd vozidel a zhoršuje bezpečnost chodců,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

Připravovaná rekonstrukce proto počítá s komplexní úpravou celé ulice. Stávající asfaltový povrch komunikace projde opravou a nahradí ho nový

asfaltový kryt, který zajistí rovnější a kvalitnější vozovku.

Důležitou součástí projektu je také vybudování nových parkovacích míst, která v dané lokalitě dlouhodobě chybí. Díky nim už nebudou muset řidiči odstavovat vozidla na nevhodných místech a doprava v ulici bude přehlednější.

Součástí úprav bude také nový chodník a úprava zeleného pásu. Změny přispějí k lepší orientaci v prostoru a zároveň zvýší bezpečnost pro chodce, kteří ulici každodenně využívají.

Celá rekonstrukce tak přinese nejen opravenou komunikaci, ale také přehlednější a funkčnější uspořádání celé ulice. Obyvatelé této části obce tak získají kvalitnější veřejný prostor, který bude lépe sloužit jak místním, tak návštěvníkům obce.

POSTUPNĚ SE BUDUJE OPTICKÝ INTERNET

Pokračuje výstavba moderní optické sítě, která v budoucnu zajistí obyvatelům rychlé a stabilní připojení k internetu. Optické kabely se postupně ukládají do země v jednotlivých ulicích a práce budou pokračovat i v dalších částech obce. Hotová je již například lokalita Včelín a optická síť se vybuduje také v rámci připravované rekonstrukce ulice Nová.

„Cílem je, aby se optický internet postupně dostal do celé obce. Podle současného plánu by mělo být moderní připojení dostupné v průběhu roku 2027,“ nastínil starosta.

Optický internet přenáší data pomocí světla v tenkých skleněných vláknech, takzvaných optických kabelech. Oproti běžnému připojení nabízí výrazně vyšší rychlost, stabilnější přenos dat a menší výpadky. Pro obyvatele to znamená pohodlnější práci z domova, kvalitnější sledování televize

přes internet nebo bezproblémové využívání online služeb.

Samotnou výstavbu optické sítě nefinancuje obec, ale soukromí poskytovatelé internetu, kteří síť budují a následně ji budou provozovat. Obec při realizaci především koordinuje práce v ulicích a umožňuje uložení kabelů.

Pokládka optických kabelů s sebou samozřejmě přináší také výkopové práce v chodnících nebo zelených pásích. Po dokončení musí firma, která výkop provádí, uvést povrch do původního stavu.

Postupná výstavba optické sítě představuje důležitý krok pro další rozvoj obce. Rychlé a spolehlivé internetové připojení dnes patří mezi základní infrastrukturu, která zvyšuje kvalitu života obyvatel i atraktivitu obce pro nové rodiny a podnikání.

POKRAČUJE RESTAUROVÁNÍ KŘÍŽOVÉ CESTY

Obec Kvasice pokračuje v náročném restaurování historické křížové cesty a Kalvárie z roku 1883, jejichž stav byl dlouhodobě velmi špatný. Památka byla na mnoha místech poškozená, některé části chyběly a hrozil její postupný zánik.

Na realizaci odborného restaurátorského zásahu se obci podařilo získat významnou finanční podporu. Ze Zlínského kraje obec obdržela dotaci ve výši 2 miliony korun, dalších 1,9 milionu korun získala z Integrovaného regionálního operačního programu spadajícího pod Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky. Na obnovu památky přispěli také sponzoři z řad firem i fyzických osob.

V současnosti probíhají práce v odborné dílně v Brně. Jednotlivé prvky

byly pečlivě demontovány a podrobeny detailnímu průzkumu. Restaurátor postupně čistí materiály, opravuje praskliny a zpevňuje narušené části.

Součástí prací je také výroba chybějících prvků, které vznikají jako přesné repliky podle dochovaných fragmentů a historických podkladů. Opravují se kamenné podstavce, litinové části i reliéfy. Nejnáročnější zásah si vyžádá Kalvárie, která byla poškozena nejvíce. Některé její části bude nutné zcela nově vytvořit. Po dokončení prací se všechny prvky vrátí na původní místo, kde dojde k jejich opětovnému sestavení a celkové stabilizaci památky.

Cílem projektu je zachránit významnou historickou památku a vrátit jí důstojnou podobu pro současné i budoucí generace.

ULICI HRÁZA ČEKÁ VELKÁ PROMĚNA

Jedna z ulic v Kvasicích prochází výraznou rekonstrukcí. Hráza, která spojuje Husův sbor s řekou Moravou, dostane novou podobu prakticky ve všech směrech, od technického zázemí až po samotný vzhled.

Práce probíhaly postupně, první na řadě budou inženýrské sítě. Došlo k uložení elektrického vedení pod zem, doplnění optických kabelů a vybudování nového veřejného osvětlení. Ulice tak bude spolehlivější a zároveň i vizuálně čistší.

V další části rekonstrukce vznikla nová komunikace, chodníky i parkovací místa. Součástí řešení je také nové odvodnění a zasakovací systémy, které pomohou lépe pracovat s dešťovou vodou a omezí její stékání k domům.

Změnilo se i celkové uspořádání ulice. Díky rozšíření vznikne více mís-

ta pro parkování přímo před domy. Kompletní těleso komunikace bylo rozebráno a uděláno nové. Na vrchní část komunikace byly použity staré žulové kostky, které byly doplněny novými prvky z menších žulových kostek. V okolí kostela pak přibude asfaltový úsek pro bezpečnější provoz.

Rekonstrukce s sebou přinese dočasná omezení, ale výsledkem bude přehlednější, funkčnější a upravenější část obce, která bude lépe odpovídat současným nárokům na bydlení.

Projekt je spolufinancován Zlínským krajem ve výši 2 056 042 Kč.

text: Jana Hlavinková

NOVÁ ENERGIE VE ŠKOLNÍ KUCHYNI: KVALITA, PESTROST A RADOST Z JÍDLA

Školní jídelna je důležitou součástí života naší školy. Každý den se zde stravuje více než 200 dětí a právě tady si částečně vytvářejí stravovací návyky, které si ponesou dál do života. O to větší radost máme, že náš tým letos posílily dvě nové posily.

Pan kuchař přináší do školní kuchyně zkušenosti z profesionální gastronomie. Dříve působil ve francouzské restauraci, která byla na začátku roku oceněna michelinskou hvězdou. Jeho zkušenosti jsou pro naši školu velkou inspirací. Do jídelničky tak postupně zařazuje zajímavá mezinárodní jídla a nové chutě. V nedávné době jsme měli možnost ochutnat lanýžovou omáčku, šafránové rizoto a další. Zároveň ale nezapomíná na to, co mají děti opravdu rády, například buchtičky s krémem nebo domácí rybí prsty připravované z čerstvých a kvalitních surovin. Další posilou týmu je také paní kuchařka, která se s nakažlivou energií podílí na každodenní přípravě jídel.

V současné době se v médiích intenzivně diskutuje o nové vyhlášce takzvaného spotřebního koše. Pro naši školu však nejde o zásadní změnu. Úpravami jídelničky jsme se začali zabývat už dříve. Postupně jsme snížili množství přidaného cukru a naopak zvýšili podíl ovoce a zeleniny. Od začátku školního roku jsme navíc zavedli samoobslužný bar, kde si děti mohou samy vybírat z čerstvé zeleniny, ovoce a různých salátů. Učí se tak nejen větší samostatnosti, ale i odpovědnosti za to, co si na talíř dají.

Naším hlavním cílem je, aby si děti postupně vytvářely vztah ke kvalitnímu jídlu, aby se nebály nových chutí a aby pro ně bylo zdravé a pestré stravování přirozenou součástí života. A podle úsměvů i prázdných talířů po obědě soudíme, že jsme na dobré cestě.

text: Dagmar Janíková

PŘI ZATEPLOVÁNÍ DOMU MYSLETE I NA ELEKTRICKÉ ZAŘÍZENÍ

V posledních letech stále více majitelů domů zatepluje fasády. Zateplení pomáhá snížit náklady na vytápění a zlepšuje komfort bydlení. Při plánování prací ale lidé často přehlédnou jednu důležitou věc, a to elektrická zařízení umístěná na fasádě domu.

Na situaci upozorňuje společnost EG.D, která zajišťuje distribuci elektrické energie v regionu. Technici se při své práci opakovaně setkávají s případy, kdy zateplení zakryje nebo znepřístupní energetická zařízení. Nejčastěji jde o pojistkové skříně, přípojkové skříně nebo přívodní kabely vedené po fasádě domu.

Pokud zateplení zařízení zakryje, vznikne problém. Technici se k nim nedostanou při pravidelných kontrolách, údržbě ani při odstraňování

poruch. V některých případech navíc lidé použijí při zateplení hořlavé materiály v bezprostřední blízkosti elektrických zařízení, což může způsobit porušení požárních předpisů.

Řešení přitom bývá jednoduché, když majitel domu plánované práce oznámí předem. Společnost EG.D proto doporučuje, aby lidé kontaktovali její pracovníky ještě před zahájením zateplení, ideálně alespoň šest měsíců dopředu.

Stačí poslat e-mail na adresu info@egd.cz, přiložit fotografii domu a uvést přesnou adresu. Technik společnosti poté situaci posoudí přímo na místě a navrhne vhodné řešení. V praxi často stačí například předsadit pojistkovou skříň před novou fasádu, upravit přívodní kabel nebo provést jinou technickou úpravu, která zajistí bez-

pečný a přístupný provoz elektrického zařízení.

Úpravy zajistí společnost EG.D prostřednictvím svého smluvního dodavatele a uhradí je ze svých prostředků. Díky tomu mohou majitelé domů provést zateplení bez obav, že v budoucnu někdo poškodí novou fasádu při opravě elektrického zařízení.

Pokud lidé zateplení provedou bez předchozí konzultace a zařízení znepřístupní, může pozdější zásah techniků způsobit poškození fasády. V takovém případě nese odpovědnost za vzniklou škodu vlastník objektu.

Jednoduchá konzultace před zahájením prací může předejít zbytečným komplikacím, dodatečným nákladům i zásahům do nové fasády.

MÍSTNÍ DO TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY VĚNOVALI PŘES 76 000 KČ

Charita a obec Kvasice děkují všem občanům, kteří přispěli do letošní Tříkrálové sbírky. Koledníci vyšli do ulic 3. a 10. ledna a díky štědrosti místních lidí se podařilo vybrat 76 002 korun a 10 eur.

Po obci chodilo celkem osm kolednických skupin. Každá skupina měla svou zapečetěnou pokladničku, kterou Charita zaregistrovala pod

speciálním číslem. Lidé tak měli jistotu, že jejich příspěvek putuje do oficiální sbírky.

„Pro občany, kteří koledníky nezastihli doma, zůstala k dispozici také statická pokladnička na podatelně obecního úřadu, kam mohli svůj příspěvek přinést dodatečně,“ řekl starosta Dušan Odehnal.

Velké poděkování patří nejen všem dárcům, ale také koledníkům a vedoucím skupinek, kteří věnovali svůj čas a energii dobré věci. Bez jejich ochoty by se sbírku nepodařilo uskutečnit.

Díky štědrosti obyvatel Kvasic může Charita pomáhat lidem, kteří se ocitli v těžké životní situaci.

TŘÍDTE ODPAD CO NEJVÍCE, VYPLATÍ SE TO

Nejlepší způsob, jak přistupovat k odpadům, je předcházet jejich vzniku. Když už nám ale odpad vznikne, je důležité jej správně vytrídít. Třídění odpadu umožňuje, aby využitelný materiál neskončil spolu s ostatními odpady na skládce, ale mohl být znovu využit, tedy recyklován. Vytríděné odpady tak mohou sloužit jako vstupní surovina pro vznik nových výrobků, které můžeme další dlouhé roky používat. Tento model se nazývá cirkulární ekonomika. Šetříme tím významně přírodní zdroje a energii. Přechod na cirkulární ekonomiku a co největší opětovné využívání odpadů je vyžadováno nejen spotřebiteli, ale také Evropskou unií. Cíle EU směřují ke konci skládkování v roce 2030.

Podpora recyklace může obcím a městům, potažmo občanům, ušetřit velké peníze. V naší obci je zaveden systém sběrných kontejnerů na různé druhy odpadů, které jsou v obci rovnoměrně rozmístěny. Pro objemný odpad a nebezpečný odpad slouží sběrný dvůr. Provoz sběrného dvoru je daný schváleným provozním řádem, kterým se obec musí řídit. Otevírací doba a aktuální informace můžete najít na obecních webových stránkách <https://www.kvasice.cz/sluzby/sberny-dvur/>.

Proč bychom odpad měli třídit?

Množství vytríděného odpadu má zásadní vliv

na výši poplatku za popelnice, který stanovuje zastupitelstvo obce. Obec za občany doplácí každý rok nemalou částku, jen v roce 2024 to bylo 956 867 Kč. Výše poplatku totiž nepokryje náklady na svoz a sběr komunálního odpadu. Zastupitelstvo obce tak každý rok musí zvažovat s ohledem na další potřebné obecní aktivity (školka, škola, údržba budov, nové chodníky a podobně), jakou výši poplatku má stanovit. Zastupitelstvo se vydalo cestou pomalého navyšování o desetikoruny ročně s tím, že se ulevilo vybraným skupinám občanů – 50% snížení je pro děti a studenty do věku 27 let a seniory nad 75 let věku, děti do 4 let jsou osvobozeni zcela. Náklady na sběr a svoz odpadů se s každoročním navyšováním poplatků za skládkování budou jen zvyšovat. Proto máme jako občané jedinou možnost – třídit ještě více.

Základní pravidla třídění odpadu

Sklo

Barevné sklo do zeleného kontejneru, čiré sklo do bílého kontejneru. Velkoformátové sklo na sběrný dvůr.

Plast

Pro ten je určen žlutý kontejner. Patří sem zejména sáčky, tašky, fólie, PET lahve (sešlápnuté!), obaly od drogerie, kelímky od jogurtu a další plastové výrobky. Nepatří sem obaly od úklidových prostředků.

Papír

Ten patří do modrého kontejneru. Patří sem všechny tisk, sešity, rozložené krabice. Větší rozměry krabic patří na sběrný dvůr.

Kov

Pro ten je určen šedý kontejner. Slouží pro vhazování drobného kovového odpadu – plechovky, konzervy, víčka, alobal. Objemný kovový odpad patří na sběrný dvůr.

Nebezpečný odpad

Představuje riziko pro naše zdraví. Například různé barvy, ředidla, mořidla, lepidla, laky, baterie, chemikálie, úklidové prostředky, zdravotnický materiál, teploměry, ledničky... Nebezpečný odpad nepatří do popelnice! Nebezpečný odpad patří na sběrný dvůr.

text: Filip Klement

KVASICE TŘÍDÍ ELEKTROODPAD A ZÍSKALY OCENĚNÍ

Kvasice se dlouhodobě věnují třídění a ekologickému nakládání s elektroodpadem. Ve spolupráci se společností ASEKOL zajišťují zpětný odběr vysloužilých elektrozařízení, která by jinak končila na skládkách nebo ve směsném odpadu.

Za přístup získalo městečko ocenění „Ekologická obec“, které potvrzuje aktivní zapojení do systému sběru elektroodpadu a odpovědný přístup k ochraně životního prostředí.

Elektrospotřebiče dnes tvoří běžnou součást našich domácností, ale zároveň patří mezi nejrychleji rostoucí druhy odpadu. Obsahují řadu materiálů, které mohou být při nesprávném nakládání škodlivé, zároveň však mají vysoký

potenciál pro další využití. Právě proto má jejich třídění a následná recyklace zásadní význam.

V roce 2025 bylo v Kvasicích odevzdáno k recyklaci celkem 5 481 kilogramů elektrozařízení. Množství představuje konkrétní přínos pro životní prostředí, který lze vyjádřit i v číslech.

Podle environmentálního vyúčtování se díky zodpovědnému třídění podařilo uspořit 58,74 MWh elektrické energie, 3,40 tuny primárních surovin a 356,46 m³ vody. Úspora ropy dosáhla 5 507 litrů a zároveň došlo ke snížení emisí skleníkových plynů o 4,44 tuny CO₂. Omezila se také produkce látek způsobujících okyselování prostředí.

Pro lepší představu – množství ušetřené energie odpovídá několikaleté spotřebě běžné domácnosti. Každý odevzdaný spotřebič tak má svůj význam a přispívá k celkovému výsledku.

„Důležitou roli v systému hrají samotní obyvatelé obce. Právě jejich přístup ke třídění rozhoduje o tom, kolik elektroodpadu se podaří vrátit zpět do oběhu a znovu využít. Recyklace totiž umožňuje získat cenné materiály a snížit potřebu těžby nových surovin, v neposlední řadě též snižuje ekologické poplatky za skládkování,“ poděkoval občanům starosta Dušan Odehnal.

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

OBEC KVASICE

v roce **2025** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **20 371 kg** elektrozařízení a následné zpracování s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

 snížení produkce skleníkových plynů o 210,96 tun CO₂	→	 množství vzrostlých smrků, které pohltí stejný objem CO ₂ – 82
 omezení těžby o 11 942,82 litrů ropy	→	 je to stejné jako PHM do osobního auta pro 447 cest Praha – Brno po D1
 úspore 122 941,75 kWh elektrické energie	→	 potřebné k 122 942 mycím cyklům myčky nádobí

recyklaci

11 765,14 kg železa to odpovídá množství železa potřebnému pro výrobu 483 kusů praček	409,35 kg mědi takové množství by bylo zapotřebí pro ražbu 72 773 1€ mincí	496,50 kg hliníku to by posloužilo k výrobě 33 100 plechovek o objemu 0,33 l
--	---	---

Ing. Roman Tvrzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRÉ Consultants bv
Vygenerováno dne: 12.01.2026

ZE STARÉHO NOVĚ!

uděluje

CERTIFIKÁT

EKOLOGICKÁ OBEC

Kvasice

IČ: 00287385

Toto osvědčení potvrzuje zapojení firmy do kolektivního systému ASEKOL ve smyslu § 15 zákona č. 542/2020 Sb., Zákon o výrobcích s ukončenou životností.

Společnost ASEKOL a.s., IČ: 27973231, se sídlem Česká Street 100, 143 00 Praha 4, zapsaná v Obchodním rejstříku Městského soudu v Praze, sdi 8, vlistka 10943, která je oprávněna Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR uplatňovat provozní kolektivní systém pro zpětný odběr elektrozařízení patřících do skupin 1 - Zařízení pro topnou výměnu, 2 - Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm², 3 - Světelné zdroje, 4 - Velká zařízení, jejichž kterkoli vnější rozměr přesahuje 50 cm, 5 - Malá zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm, 6 - Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm.

Mgr. Jan Vrba
Předseda představenstva

V Praze dne 18.03.2026

Platnost do 31.12.2026

Kolektivní systém ECOBAT
vydává

OSVĚDČENÍ

O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

pro spolupracující společnost

Obec Kvasice
IČ: 00287385

která v roce **2025** předala **72 kg** odpadních baterií. Jejich recyklací bylo získáno **54 kg** druhotných surovin, které byly využity při výrobě nových produktů.

Za společnost ECOBAT s.r.o.
RNDr. Petr Kratochvíl

OD ZÁŘÍ NASTOUPÍ DO PRVNÍ TŘÍDY 26 DĚTÍ

Zápis do 1. třídy na školní rok 2026/2027 se v Základní škole Kvasice uskutečnil v pátek 6. února v přátelské a slavnostní atmosféře. Budoucí prvňáčci měli možnost předvést své dovednosti v oblasti řeči, orientace, počítání i kresby. Celé odpoledne se neslo v duchu podpory a povzbuzení. Nechyběl ani drobný dárek na památku, který dětem připomene jejich první důležitý krok do školního života.

K zápisu bylo letos zapsáno celkem 26 dětí, z toho 12 dívek a 14 chlapců. Nejvíce budoucích žáků, konkrétně 11, pochází z Kvasic. Další děti přijdou z okolních obcí – 4 z Nové Dědiny, 3 z Karolíny, 3 ze Střížovic, 2 z Vrbky, po jednom dítěti ze Sulimova, Lubné a Bělova. Zájem rodičů potvrzuje stabilní důvěru ve školu i její vzdělávací program.

Současně byly podány ještě 4 žádosti o odklad povinné školní docházky. Vedení školy hodnotí letošní zápis velmi pozitivně, a to nejen z hlediska počtu zapsaných dětí, ale i díky příjemné atmosféře a spolupráci s rodiči. V září tak základní škola přivítá novou generaci prvňáčků, kteří zahájí svou školní cestu plnou poznávání a nových přátelství.

text: František Látal

PLAVEME S RBP: START OD 1. ÚNORA 2026

Vážení klienti,
rádi bychom vás informovali, že RBP, zdravotní pojišťovna, opět spouští oblíbený bonusový program Plaveme s RBP, který odstartoval 1. února 2026 a potrvá do 30. dubna 2026.

V rámci programu si můžete plavání užít ve 30 městech a 33 bazénech po celé České republice.

Jaké výhody vás čekají?

- pojištěnci RBP mají ve většině zapojených

213 RBP zdravotní pojišťovna

- bazénů vstup zcela zdarma,
- v některých bazénech hradí pouze 50 % vstupného,
- program je součástí preventivních aktivit

RBP, které každoročně využijí tisíce pojištěnců.

Plavání je skvělým způsobem, jak udělat něco pro své zdraví a kondici, a my budeme rádi, když této možnosti využijete i vy.

Seznam zapojených bazénů a podmínky programu naleznete www.rbp213.cz. V případě změn vás budeme informovat.

Těšíme se na vás, vaše RBP.

OBEC FINANČNĚ PODPOŘÍ KASTRACI KOČEK A KOCOURŮ

Také v Kvasicích se v posledních letech objevuje problém s toulavými a opuštěnými kočkami. Kočky se často nekontrolovaně množí a na různých místech obce se pak objevují nová koťata, o která se nikdo nestará. Situace se tak postupně zhoršuje a řešení bývá složité jak pro obec, tak pro místní obyvatele.

Zastupitelstvo obce se proto rozhodlo zavést program podpory kastrace koček a kocourů. Cílem je omezit nekontrolované množení koček a postupně snížit počet toulavých zvířat v obci.

„Při zavedení programu jsme se inspirovali

ve Zdounkách, kde podobný systém funguje již delší dobu a podle zkušeností se osvědčil,” sdělil starosta Dušan Odehnal.

V rámci programu poskytne obec příspěvek na kastraci domácích koček a kocourů. Na kastraci kočky bude možné získat příspěvek 500 Kč, na kastraci kocoura 400 Kč. Podle informací starosty obce představuje příspěvek přibližně polovinu místní ceny zákroku, která se může u jednotlivých veterinářů výrazně lišit.

O příspěvek mohou požádat občané s trvalým pobytem v Kvasicích. K žádosti bude třeba doložit doklad o zaplacení zákroku od vete-

rinárního lékaře. Jeden žadatel může příspěvek získat maximálně na pět koček či kocourů během jednoho roku.

Obec si od opatření slibuje především postupné omezení počtu toulavých koček a zlepšení situace v obci. Kastrace totiž patří mezi nejúčinnější a zároveň nejšetrnější způsob, jak zabránit nekontrolovanému množení koček a následným problémům s opuštěnými zvířaty.

Vedení obce proto věří, že místní obyvatelé možnosti využijí a pomohou tím přispět ke zlepšení situace.

ROZPOČET OBCE KVASICE NA ROK 2026

Příjmy		
Třída 1	Daňové příjmy	58 460 000 Kč
Třída 2	Nedaňové příjmy	8 484 100 Kč
Třída 4	Přijaté transfery	6 221 000 Kč
	Příjmy celkem	73 165 100 Kč
Výdaje		
1014	Ozdravování hospodářských zvířat	10 000 Kč
2212	Silnice	6 517 000 Kč
2219	Ostatní záležitosti pozemních komunikací	4 155 000 Kč
2292	Provoz veřejné silniční dopravy	250 000 Kč
2310	Pitná voda	810 000 Kč
2321	Odvádění a čištění odpadních vod	3 310 000 Kč
2341	Vodní díla v zemědělské krajině	213 000 Kč
3111	Mateřské školy	5 774 050 Kč
3113	Základní školy	19 626 000 Kč
3311	Divadelní činnost	10 000 Kč
3314	Činnosti knihovnické	234 000 Kč
3319	Ostatní záležitosti kultury	20 000 Kč
3326	Pořizování, zachování a obnova hodnot MK.	2 500 000 Kč
3341	Rozhlas a televize	76 000 Kč
3349	Ostatní záležitosti sdělovacích prostředků	300 000 Kč
3392	Zájmová činnost v kultuře	1 120 000 Kč
3399	Ostatní záležitosti kultury, církví a sdělovacích prostředků	1 062 000 Kč
3412	Sportovní zařízení v majetku obce	172 000 Kč
3419	Ostatní tělovýchovná činnost	0 Kč
3612	Bytové hospodářství	1 202 000 Kč
3613	Nebytové hospodářství	612 000 Kč
3631	Veřejné osvětlení	725 000 Kč
3632	Pohřebnictví	557 000 Kč
3636	Územní rozvoj	50 000 Kč
3639	Komunální služby a územní rozvoj jinde nezařazené	879 000 Kč
3721	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	150 000 Kč
3722	Sběr a svoz komunálních odpadů	2 232 000 Kč
3723	Sběr a svoz ostatních odpadů	2 820 000 Kč
3725	Využívání a zneškodňování nebezpečných odpadů	63 000 Kč
3742	Chráněné části přírody	92 500 Kč
3744	Protierozní, protilavinová a protipožární ochrana	12 000 Kč
3745	Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	2 765 000 Kč
5213	Krizová opatření	300 000 Kč
5512	Požární ochrana – dobrovolná část	556 000 Kč
6112	Zastupitelstva obcí	3 020 000 Kč
6171	Činnost místní správy	23 793 000 Kč
6310	Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	305 000 Kč
6320	Pojištění funkčně nespecifikované	370 000 Kč
6399	Ostatní finanční operace	320 000 Kč
6402	Finanční vypořádání minulých let	18 000 Kč
6409	Ostatní činnosti jinde nezařazené	3 811 350 Kč
pol.8124	Splátka dlouhodobého úvěru	2 353 200 Kč
	Výdaje celkem	93 165 100 Kč
pol. 8115	Změny stavu krátkodobých prostředků na bankov. účtech	20 000 000 Kč

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY SE BLÍŽÍ, PŘIJĎTE 9. DUBNA ZAPSAT SVÉ DĚTÁTKO

Zimní období bylo v naší mateřské škole plné radosti, tradic i nových zkušeností. Děti si společně užily spoustu krásných chvil, které jim zpestřily chladné dny.

Prosinec patřil především vánoční atmosféře. Ve třídách probíhaly vánoční besídky, při nichž děti potěšily rodiče básničkami, písničkami, tanečky i pohádkou. Seznamovaly se také s vánočními tradicemi a zvyky, vyráběly drobné dárky a přáníčka. Velkým zážitkem byla i návštěva Mikuláše, anděla a čerta, kteří dětem připomněli důležitost slušného chování a obdarovali je malou nadílkou.

Děti si dosyta užily zimy

Leden a únor se nesly ve znamení zimních radovánek. Jakmile to počasí dovolilo, děti si užívaly hry na sněhu, stavěly sněhuláky a zkoušely různé zimní sporty. Ve třídě Sluníček se uskutečnil projektový „Bílý den“, během kterého si děti povídaly o zimě, bílé barvě sněhu, tvořily a zkoumaly zimní přírodu hravou formou. Ve třídě Berušek si děti užily netradiční „Pyžamový den“. Děti přišly do školky oblečené ve svých oblíbených pyžamech a přinesly si i svého oblíbeného plyšového kamaráda na spaní. Celý

den se nesl v pohodové a hravé atmosféře.

Starší děti se zúčastnily také lyžařského kurzu, kde si osvojovaly základy lyžování a posilovaly svou samostatnost i odvalu. Velkou radost přinesla rovněž masopustní veselice, při níž se děti proměnily v pohádkové i zvířecí masky, tančily, zpívaly a seznamovaly se s lidovými tradicemi.

Nechyběla ani zábava v podobě vystoupení balónkového klauna, který děti rozesmál svými kouzly a barevnými výtvy z balónků.

V zimních měsících jsme se také věnovali přípravě dětí k zápisu do základní školy. Předškoláci si hravou formou procvičovali řeč, jemnou motoriku, orientaci v prostoru i samostatnost, aby se na svůj velký krok do školy co nejlépe připravili. Společně s paními učitelkami se během dopoledních činností podívali do třídy k prvňáčkům. Zimní období tak bylo nejen pestré na zážitky, ale i bohaté na nové dovednosti a společné prožitky, na které budou děti jistě rády vzpomínat.

Čeká nás zápis a jarní aktivity

S příchodem jara se v naší mateřské škole chystá řada zajímavých a oblíbených akcí, které dětem přiblíží přírodu, lidové tradice i nové

prostředí.

Jednou z plánovaných aktivit je návštěva parku Rochus, kde se děti seznámí s životem našich předků, tradičními řemesly a jarními zvyky v programu „Od fašanku do Velikonoc“. Program jim umožní poznávat historii hravou a názornou formou, a rozšířit si tak své znalosti o světě kolem sebe.

V rámci připomínání lidových tradic se uskuteční také vynášení Moreny, při kterém se děti symbolicky rozloučí se zimou a přivítají jaro. Tradiční akce bude doplněna písničkami, říkadly a povídkami o významu tohoto staročeského zvyku.

Na jaře nás čeká také důležitá událost – „Zápis dětí do mateřské školy“, který bude 9. dubna 2026 a bude spojen se „Dnem otevřených dveří“. Rodiče i budoucí děti budou mít možnost nahlédnout do prostředí mateřské školy, seznámit se s paními učitelkami, prohlédnout si třídy a získat potřebné informace o provozu i vzdělávacím programu.

Věříme, že připravované jarní akce přinesou dětem nové zážitky, radost z poznávání a příjemně strávený čas společně s kamarády.

text: kolektiv Mateřské školy Kvasice

Všechny rodiče a děti
srdečně zveme na
**ZÁPIS PRO ŠKOLNÍ ROK
2026/2027 A DEN OTEVŘENÝCH
DVEŘÍ
MŠ KVASICE**

který proběhně **DNE 9. DUBNA**
8:30 - 11:30
12:00 - 15:30

Při této příležitosti budete mít možnost seznámit se s prostředím i kolektivem naší MŠ.

Veškeré potřebné dokumenty najdete na www.mskvasice.cz, kde se také dozvíte odkaz na elektronický předzápis.

S sebou přinese: Žádost o přijetí dítěte do MŠ, potvrzení lékaře, rodný list dítěte a občanský průkaz zákonného zástupce.

**TĚŠÍME SE NA VÁS
KOLEKTIV MŠ KVASICE**

ZŠ KVASICE SLAVÍ V SOUTĚŽI MLADÝCH ODBORNÍKŮ

Naši žáci se v listopadu zúčastnili 26. ročníku soutěže Mladých odborníků – „Ukaž, co umíš“, kterou pořádá Střední škola – Centrum odborné přípravy technické Kroměříž (COPT).

Výsledky našich žáků jsou:

1. místo – kategorie Strojář
Milan Galatík (9. B) – nejlepší soutěžící celého ročníku v této kategorii
2. místo – kategorie Elektrikář
Vojtěch Kubiček (7. třída) – výjimečný výkon v konkurenci starších žáků
3. místo – kategorie Elektrikář
Stanislav Máša (9. A)
4. místo – kategorie Elektrikář
Ondřej Paterna (9. A)

Umístění jsou velkým úspěchem nejen pro jednotlivé žáky, ale i pro celou školu. Soutěž má dlouhou tradici a účastní se jí desítky talentovaných žáků

z celého regionu, takže každé z uvedených umístění má skutečnou váhu.

O soutěži

Soutěž probíhala 26. a 27. listopadu v odborných učebnách SŠ-COPT Kroměříž. Žáci si v kategoriích Elektrikář, Strojář a Automechanik vyzkoušeli reálné situace z technické praxe, řešili praktické úkoly a pracovali s profesionálním vybavením. Kromě samotného klání mohli nahlédnout do prostředí školy, kde se studenti připravují na budoucí technická povolání.

Poděkování

Gratulujeme Milanovi, Vojtovi, Standovi a Ondrovi za skvělou reprezentaci školy.

Poděkování patří i Střední škole COPT Kroměříž za výbornou organizaci a podporu mladých talentů. Jsme na vás hrdí!

text: ZŠ Kvasice

ALENKA PROVÁZELA DRUHÁKY SVĚTEM KNIH, HUDBY I FANTAZIE

Druháci naší základní školy prožili v únoru skutečné dobrodružství s Alenkou v říši divů. Ve třídě četli a pokračovali stejnojmennou knihu inspirovanou dílem Lewise Carrolla a od prvních kapitol je zaujaly především nádherné ilustrace, které příběhu dodaly ještě větší kouzlo. Zachycení celého příběhu si žáci zapsali do čtenářského deníku, který si tvoří ve formě vlastní malé knihovničky ve složkách v bloku. Nezůstalo ale jen u četby. V únoru se třídy 1. stupně vydaly do Kongresového centra ve Zlíně na výchovný koncert Alenka v říši za zrcadlem. Filharmonie Bohuslava Martinů zahrála dětem úryvky světoznámých skladeb. Koncert byl připraven skutečně výborně, poutavě, hravě a interaktivně. Děti měly možnost nejen poslouchat, ale také se aktivně zapojovat, což zážitek z koncertu ještě umocnilo. Do své knihovničky pak žáci přidali i ilustrace inspirované hudbou, kterou na koncertě slyšeli. Každý obrázek představuje malý originál, v němž se snoubí fantazie s dojmy z poslechu klasické hudby. Celý projekt tak krásně spojil čtení, výtvarnou výchovu i hudební výchovu. Děti si díky němu nejen rozšířily obzory, ale také zažily propojení umění v jeho různých podobách. A na rozdíl od Alenky se z tohoto dobrodružství nemusely probouzet, bylo totiž skutečné.

text: Hana Králová

KARTOGRAFIE V PRAXI: ŠEŠTÁCI TVOŘILI MAPU IDEÁLNÍHO OSTROVA

V hodinách zeměpisu si žáci 6. ročníku v posledních týdnech vyzkoušeli výuku trochu jinak, než je běžné. Místo práce s učebnicí a sešitem se zapojili do didaktické hry Mapa ideálního ostrova, která je zaměřená na rozvoj mapových dovedností a základů kartografie.

Žáci pracovali ve skupinách a jejich úkolem bylo vytvořit vlastní mapu fiktivního ostrova. Pomocí vrstevnic z kartonu znázorňovali výškopis, určovali nadmořskou výšku jednotlivých míst, přemýšleli nad tvary terénu i tím, kudy by na ostrově mohly téct vodní toky. Součástí práce bylo také vytvoření legendy mapy, zakreslení objektů pomocí kartografických značek a práce s měřítkem mapy.

Didaktická hra je koncipována tak, aby žáky vedla nejen k samotné tvorbě mapy, ale také k jejímu čtení, analýze a vzájemnému porovnávání výsledků. Děti tak přirozeně rozvíjely prostorovou představivost, logické myšlení i schopnost spolupráce ve skupině. Významnou roli hrála také diskuze; žáci své mapy obhajovali, vysvětlovali zvolená řešení a porovnávali je s pracemi ostatních.

Zkušenost z výuky ukázala, že hravá a aktivizační forma výuky žáky velmi motivuje. Škola se dlouhodobě snaží zařazovat více hodin založených na učení hrou, badatelských aktivitách a práci s názornými pomůckami, které žákům pomáhají lépe porozumět i náročnějším tématům. Děti pracovaly s velkým zaujetím a často ani nevnímaly, že se vlastně učí poměrně náročné učivo z oblasti kartografie.

V dalších hodinách žáci pracovali také s 3D modely vrstevnic, které jim výrazně pomohly pochopit vztah mezi skutečným terénem a jeho znázorněním v mapě. Díky názorným modelům dokázali lépe rozlišit základní tvary reliéfu, jako je údolí, horský hřeben, sedlo nebo soutěska, a správně k nim přiřazovat vrstevnicové mapy.

Výuka zeměpisu tak dostala praktický rozměr a žáci si osvojovali dovednosti, které využijí nejen ve škole, ale i v běžném životě; orientaci v mapě, práci s informacemi a spolupráci v týmu.

text: Dagmar Janíková

LYŽAŘSKÝ VÝCVIKOVÝ KURZ NA GRŮNI

Od pondělí 19. ledna až do pátku 23. ledna se uskutečnil lyžařský výcvikový kurz na Grůni, která je součástí obce Staré Hamry v Moravskoslezských Beskydech. Po několika letech nám přálo počasí a v areálu bylo konečně dostatek sněhu, což vytvořilo ideální podmínky pro výcvik i závod.

Kurz absolvovalo celkem 20 žáků, kteří byli rozděleni do dvou družstev. První družstvo tvořilo 9 žáků, druhé 11 žáků. Lyžovalo se na mírné modré sjezdovce a na červené závodní sjezdovce, kde si účastníci mohli vyzkoušet i náročnější jízdu.

Na závěr kurzu proběhly závody. Závod 1. družstva vyhrál Robin Matulík, na druhém

místě se umístil David Zpěvák a třetí skončila Laura Zumříková. Slalom druhého družstva ovládl Marek Dohnalík před Jakubem Frantíkem a Miroslavou Poláškovou.

Součástí programu byly i doprovodné soutěže. Turnaj ve stolním tenise vyhrál Šimon Aschenbrenner, zatímco ve stolním hokeji zvítězil opět Marek Dohnalík. Kromě sportovních aktivit se soutěžilo také ve vědomostním kvízu, dramatickým ztvárněním televizní pohádky a nechyběla ani soutěž v úkladu pokojů.

Lyžařský výcvikový kurz na Grůni se vydařil po sportovní i společenské stránce a účastníci si z něj odvezli nejen nové lyžařské dovednosti, ale i řadu společných zážitků.

OKRESNÍ KOLO VE ŠPLHU

Vybraní žáci z naší školy se 19. ledna zúčastnili závodu okresního kola ve šplhu na 4,5m tyč, který pořádala 2. Základní škola Holešov. Závod byl členěn na soutěž jednotlivců a družstev. Účastníci měli tři pokusy. Celkem se závodu zúčastnilo sedm základních škol.

Závodu se za naši školu zúčastnili žáci:

Za IX. A třídu: Ondřej Paterna, Zdeněk Řepa

Za VIII. třídu: Jakub Mlčoch

Za VII. třídu: David Zpěvák, Šimon Aschenbrenner, Štěpán Navrátil

Družstvo starší chlapci (kategorie IV):

- Ondřej Paterna
- Zdeněk Řepa
- Jakub Mlčoch

Družstvo mladší chlapci (kategorie III):

- David Zpěvák
- Šimon Aschenbrenner
- Štěpán Navrátil

Umístění ve šplhu (výsledný čas jednotlivce je dán součtem jeho dvou nejlepších časů):

Finále jednotlivců – starší chlapci:

2. místo – Paterna Ondřej (čas 5,05)	2,52 s
11. místo – Řepa Zdeněk (čas 7,28)	3,64 s
26. místo – Jakub Mlčoch (čas 13,07)	6,53 s

Finále jednotlivců – mladší chlapci:

6. místo – David Zpěvák (čas 10,94)	5,47 s
10. místo – Štěpán Navrátil (čas 12,22)	6,11 s
11. místo – Šimon Aschenbrenner (čas 12,27)	6,13 s

Finále družstva – (výsledný čas družstva je dán součtem výsledných časů prvních tří jednotlivců):

Družstvo starší chlapci (kategorie IV) – 6. místo (čas 25,40) 8,46 s

Družstvo mladší chlapci (kategorie III) – 2. místo (čas 35,43) 11,81 s

text: Tomáš Svoboda

ŠKOLNÍ TURNAJ V PING-PONGU

Pod patronací oddílu stolního tenisu se také letos v listopadu uskutečnil školní turnaj v tomto oblíbeném sportovním odvětví. Hrál se v sále kvasické sokolovny a 32 hochů a 16 dívek zde zápolilo v téměř pětihodinovém programu. Chlapci byli rozděleni do 4 skupin po osmi hráčích, z nichž postoupili vždy první čtyři přímo do osmifinále. Dívky byly rozlosovány do dvou osmičlenných skupin a první čtyři z obou skupin postupovaly do čtvrtfinále. V chlapecké části probíhala soutěž podle papírových předpokladů až do závěrečných bojů. V utkání o třetí místo překlopil vývoj zápasu s mírně favorizovaným Filipem Skácelem (8.) ve svůj prospěch Vojtěch Potočný (7.). A asi se úplně nečekalo ani protažení finálového zápasu mezi loňským vítězem Vojtěchem Kubičkem (7.) a jeho opětovným vyzyvatelem Tadeášem Stránským (9. B) na pět setů. Trůn se

sice zachvěl, ale výsledek 12:10 hrál i tentokrát ve prospěch Vojty Kubička. Také v dívčí kategorii plnily favoritky svou roli beze zbytku. Nela Droběnová (9. A) nenechala po celý turnaj nikoho na pochybách, kdo se bude radovat z prvenství. Stříbrná Kateřina Dědková (9. B) se postupně rozehrála k výkonu, kterým jako jediná dokázala vzdorovat pozdější vítězce. V souboji o třetí místo mezi fotbalistkami Adélou Bartošovou (9. B) a Natálií Kadlečkovou (9. A) se radovala prvně jmenovaná. Všichni hráči, kteří se umístili do 4. místa, by měli navíc naši školu reprezentovat v okresním finále základních škol, které by se mělo konat v březnu příštího roku také u nás v sokolovně.

text: Jiří Machovský

STOLNÍ TENISTÉ ZÍSKALI DOTACI NA TRÉNINKOVOU POMŮCKU

V minulém roce jsme za přispění z dotačního programu obce Kvasice a dotačního programu MaS02-25 „Podpora sportu v obcích do 3 000 obyvatel vyhlášená Zlínský krajem“ pořídili zařízení Robopong 2055, tréninkovou pomůcku pro nácvik příjmu podání a dalších pingpongových kombinací. Výše částky, kterou poskytl Zlínský kraj na

pořízení, byla 9 000 Kč. Věříme, že lidově řečeno „ROBOTA“ bude využívat nejenom mládež našeho spolku, ale i hráči z řad dospělých, a tím se bude zvedat herní kvalita všech našich hráčů. Za Stolní tenis Kvasice děkujeme.

TURNAJ VE STOLNÍM TENISU PŘILÁKAL 70 HRÁČŮ

Začátkem roku, jako již tradičně, pořádá náš spolek turnaj pro širokou veřejnost ve všech kategoriích. V Sokolovně, tentokrát 24. ledna, jsme během celého dne přivítali rekordních 70 hráčů. Z toho 10 žen, 10 dětí, 19 seniorů a 31 mužů. Zúčastnili se hráči z blízkého i širokého okolí, například z Orlové, a také pár hráčů ze Slovenska.

Děti

Dopoledne patřilo nejmladší kategorii, dívek a chlapců školního věku, převážně kvasických nadějí, bohužel vyšší účast znemožnilo nepříznivé počasí. Ledovka, která se přes noc vytvořila, zkomplikovala příjezd několika účastníků. I tak jsme během dopoledne sledovali krásné výměny, za které by se nemusel stydět kdejaký dospělý, a napínavé zápasy až do samého konce. Kategorii dívek nakonec opanovala Nela Ležáková, hned za ní se umístila Nela Droběnová a třetí místo obsadila Karolína Duroňová. Z chlapců si nejlépe vedl Vojtěch Potočný, který jako jediný nepoznal hořkost porážky, a dokonce neztratil ani set! Na druhém místě byl Tadeáš Stránský mladší a třetí místo vybojoval Filip Skácel, všichni tři s námi trénují už nějaký ten pátek a i v soutěži registrovaných už mají nějaký ten úspěch za sebou, jen tak dál!

Ženy

V odpolední části nás nečekalo nic lehkého, rekordní počet hráčů je extrémní zátěž i pro hlavního pořadatele. Úlohy se zhostil na výbornou Michal Kožela, kterému děkuji za nás všechny. Ženy hrály v jedné tabulce systémem každá s každou, z té nakonec vzešlo konečné umístění. V přízemí měla děvčata připravenou hernu, do které jsme rádi odbíhali nakouknout na jejich vzájemné bitvy. Nejlépe si vedly a celý turnaj opanovaly: 1. Miroslava Příhodová, 2. Dagmar Bitarovská,

3. Hana Ševčíková, ještě jednou gratulujeme. Všem dámám děkujeme za účast, byly jste perfektní a těšíme se na vás i v příštím roce.

Muži a senioři

Muži a senioři byli rozděleni do čtyř skupin, muži po 7 a 8 hráčích, senioři po 4 a 5. Z každé skupiny postupovali 4 nejlepší do pavouku pro 16 hráčů a zejména u mužů záleželo na každém uhraném setu. Největší favoriti si postup bez problému pohlíkali, takže žádné velké překvapení po skupinách nenastalo, ale i tak se s turnajem rozloučilo hned několik velice kvalitních hráčů. V úvodním kole pavouku si největší favorité postup uhráli. A ve čtvrtfinále už to byla opravdová bitva. Jirka Holeček proti Zdeňku Bazalkovi, o týden dříve spolu hráli finále v Tlumačově a teď jeden z nich musel z kola ven už ve čtvrtfinále. U seniorů to probíhalo obdobně a největší favorité se dostali až do bojů o medaile. Do finále se nakonec proboujel Zdeněk Kovář a náš Othmar Mauler, o třetí místo zabojoval hlavní trenér kvasické mládeže Libor Polách proti Jaroslavu Zaoralovi. Konečný výsledek: 1. Kovář, 2. Mauler, 3. Polách. V mužské kategorii se do bojů o medaile dostali hned tři domácí hráči, o třetí místo si to rozdali spoluhráči a kamarádi Josef Chlud a Petr Skypala, šťastnějším se nakonec stal Petr, ale Pepa nadal svou kůži vůbec lacinou. Ve finále se utkal Tadeáš Stránský se Zdeňkem Bazalkou, ozdoba a vyvrcholení celého dne bohužel nedopadla pro kvasické barvy, ale Tadeáš byl Zdeňkovi rovnocenným soupeřem a jen málo chybělo, aby zlato zůstalo „doma“. 1. Bazalka, 2. Stránský, 3. Skypala.

Děkujeme všem za účast, v lednu 2027 nás čeká další ročník, tak snad bude minimálně stejně úspěšný jako ten letošní..

text: Tomáš Vavřík

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ

17. 4. 2026 – Divadlo

6. 6. 2026 – KVASRUN a Dětský den

15. 8. – 16. 8. 2026 – Kvasická pout'

19. 8. – 22. 8. 2026 – Toulavý biograf

ÚMRTÍ

Listopad 2025

Ivana Hájková

Prosinec 2025

Jaroslav Pospíšil

David Podmela

Leden 2026

Ladislav Loučka

Milada Řehůrková

Alžběta Dohnalová

Josef Hejda

JEDNOTKA KVASICKÝCH HASIČŮ POMÁHALA NA SPOUSTĚ MÍST

V posledních měsících jednotka Sboru dobrovolných hasičů Kvasice zasahovala u patnácti událostí:

3. prosince

Naše jednotka byla vyslaná k odstranění nebezpečně nahnutého stromu v kvasickém parku, který hrozil pádem na silnici z Kvasic do Tlu-
mačova. Po zabezpečení místa události byla velitelem zásahu povolána
výšková technika ze stanice Otrokovice a strom byl postupně rozřezán.

7. ledna

Byla jednotka Sboru dobrovolných hasičů Kvasice vyslaná na technic-
kou pomoc na záchranu zvířete v Nové Dědině. Jednalo se vyproštění
končety koně, která se mu zachytila při uklouznutí a následném pádu
pod krmelec. K vyproštění jsme využili hydraulického rozpínacího zaříze-
ní profesionální jednotky z Otrokovic.

18. ledna – 9. února

Byli jsme 11x vyslaní k odstranění nebezpečných stavů v Kvasicích
v souvislosti s úhynem labutí na ptačí chřipku. Uhynulé labutě jsme
vždy posbírali a odvezli na likvidaci do kafilerie v Otrokovicích.

20. února

Byli jsme vyslaní k požáru garáže do obce Trávník. Po příjezdu na
místo události na místě již zasahovala jednotka profesionálních hasičů
z Kroměříže, která rychlým zásahem zabránila rozšíření požáru. Naše
jednotka pak prováděla rozebrání konstrukcí a jejich vnošení před
dům.

text: Michal Ambroz

HASIČI USPOŘÁDALI MIKULÁŠSKOU POCHŮZKU I MASOPUST

Sbor dobrovolných hasičů Kvasice má za sebou bohaté zimní období
plné tradičních akcí pro veřejnost. Členové SDH Kvasice se i letos aktiv-
ně zapojili do kulturního a společenského života v obci a potěšili malé
i velké občany.

První prosincovou akcí byla v pátek 5. prosince tradiční mikulášská
pochůzka. Hasiči se převlékli za Mikuláše, čerty a anděly a navštívili do-
mácnosti, kde na ně čekaly především děti. Ty předvedly básničky nebo
písničky a za svou odvahu byly odměněny balíčkem sladkostí. Mikuláš-
ská pochůzka se setkala s velmi milým přijetím a vykouzlila úsměvy na
mnoha tvářích. Děkujeme všem rodinám za vstřícnost a příjemnou at-
mosféru.

Další významnou akcí byla masopustní pochůzka, která se uskutečnila
14. února. Členové sboru i dobrovolníci z řad občanů se oblékli do tradič-
ních i veselých masek a společně prošli obcí za doprovodu dobré nálady.
Masopustní průvod přinesl radost, hudbu i drobné občerstvení a opět
potvrdil, že tradice mají v Kvasicích své pevné místo.

SDH Kvasice děkuje všem, kteří se na přípravě a organizaci obou akcí
podíleli, stejně jako občanům za podporu a příspěvky. Velmi si vážíme
spolupráce a těšíme se na další společné setkání při připravovaných ak-
cích během roku.

text: Josef Stašiak

1. DÍL SERIÁLU – PUTOVÁNÍ ZA KVASICKOU MINULOSTÍ

V několika číslech kvasických novin teď bude vycházet na pokračování seriál putování místní historií tak, jak ji ještě neznáte. Téma dosud nezpracované, které vás čeká, vyžadovalo opravdu dlouholeté studium různých pramenů, a to do hloubky. Díky tomu jsem pochopil spoustu souvislostí, různých událostí a historických postav. Vydejte se na putování za historií jednoty bratrské v Kvasicích. Tuto monografii bych rád věnoval všem, kteří v minulosti přes všechna strádání té doby, vytrvali ve své víře i přes to, že za ni museli i zemřít.

Historie Jednoty bratrské v Kvasicích a okolí na přelomu 16. a 17. století

„Dříve Morava v ohni a popel zahyne, než aby trpěla u víře nucením.“
Václav z Ludanic, moravský zemský hejtman

Úvod

Příběh, nebo chcete-li historie Jednoty bratrské v Kvasicích je jakoby zastřena rouškou tajemna. Téma se tak trochu tváří, že není o čem psát, že nemáme z této doby v podstatě nic, žádné svědectví o tom, jak to bylo s náboženským vyznáním u kvasické šlechty i jejich poddaných v té době. Doposud se tomuto tématu nikdo z historiků ve své podstatě nijak blíž nevěnoval. V souvislosti s historií této církve na nejbližších sousedních panstvích té doby nesmíme opomenout a přehlédnout jistý vliv i na samotné Kvasice. Vždyť nedaleká Napajedla, tolik úzce provázaná po mnoho let přímo s kvasickým panstvím, ve své době přímo žila jednotou bratrskou a sborem, který tam byl založen. Další sousední panství Kurovice nebo Holešov, kde známe historii bratrského sboru celkem podrobně a kde ona církev zapustila hluboké kořeny již v 16. století, také byla spjata i s kvasickým panstvím. Pokud se budeme poměrně podrobněji, hlouběji a obsáhle zabývat historií na přelomu 16. a 17. století, a to především historií šlechtických rodů žijících na Moravě, dostaneme zcela jiný a nový obraz daného tématu ve vztahu ke Kvasicím.

Počátkem 16. století se neshoda mezi králem Ferdinandem I. a stavy stupňovala kvůli náboženským rozdílům. V té době se totiž v Čechách a na

Moravě národ rozdělil na několik náboženských vyznání, katolické, podobojí, českobratrské a luteránské. Na Moravě se, kromě výše uvedených, ještě ujalo jako vyznání novokřtěnství. Většího významu pak nabyla nově založená společnost českých neboli moravských bratří. Ta se šířila na Moravě ve větší míře než v Čechách a již kolem roku 1500 se počítalo právě na Moravě kolem 100 000 věřících jako moravských bratří. V roce 1547, po vzpouře českých stavů, měl král záminku k obnovenému pronásledování jednoty bratrské. Té bylo zapovězeno konání služeb Božích i udílení svátostí a bylo nařízeno, aby všechny kostely patřící v té době jednotě byly odevzdány katolíkům. To vše měl stvrdit nově vydaný dekret v roce 1548, což mělo za následek, že mnoho bratří odešlo na Moravu, do Pruska nebo do Polska. Pronásledovaný a mučený tehdejší biskup jednoty Jan Augusta se uchýlil pod ochranu zemského hejtmana moravského (tím byl v letech 1541–1556) Václava z Ludanic, velkého příznivce jednoty bratrské, který v té době sídlil na svém chropynském panství (od roku 1530) a brzy se zasadil o jeho povýšení na městečko. Ludanicové se výrazně zapsali do dějin předbělohorské Moravy. Chropyně se tak v té době stala sídlem nejmocnějšího pána Moravy. Podařilo se mu dokonce získat i velkostatek Kvasice. Václav z Ludanic v roce 1547 zasedal spolu

s králem Ferdinandem I. na mimořádném soudě ve věci potrestání odbojných stavů. Tenkrát se zastával českých bratrů proti Ferdinandovi, a to jak na Moravě, která byla jeho zásluhou ušetřena trestu, tak i v Čechách. Za jeho působení hejtmanem se Morava stala až do obnoveného zemského zřízení pro Moravu v roce 1627 hlavním centrem českobratrství a město Přerov bratrskou Mekkou.

Na jarním sněmu brněnském v roce 1550, když chtěl Ferdinand potlačit náboženské svobody také na Moravě, mu Václav z Ludanic řekl: „My všichni ani na vlas od svého přesvědčení neustoupíme a já sám raději hrdlo své nasadím, než abych se své víry vzdal. Dříve Morava v ohni a popele zahyne, než aby utrpěla nějakého ve víře nucení.“

Tolik úvodem k době, kdy se počala Jednota bratrská utvářet také v Kvasicích, které svého času také vlastnili, jak si ukážeme v dalších kapitolách, právě páni z Ludanic, včetně samotného zemského hejtmana Václava.

Jan starší ze Šternberka měl kvasické panství v letech 1520–1536.

Počátky jednoty bratrské v Kvasicích můžeme připsat již rodu pánů ze Šternberka a na Holešově.

Za svého života Arnošt Kužel odkázal, (přenechal) v roce 1511 kvasické panství i s hradem (v této době se v pramenech již hrad nazývá zámek) Albrechtu ze Šternberka a na Holešově (smlouva o statek kvasický sepsána byla na Polnej 23. dubna 1511).

Začíná tak krátká, ale zajímavá epizoda v dějinách Kvasic, kdy kvasický hrad s panstvím vlastnil významný šlechtický rod pánů ze Šternberka. Ve svém rodovém znaku měl osmicípou zlatou hvězdu (Stern – hvězda), odtud jméno Šternberkové. Podle rodinné legendy pocházejí od Kašpara, jednoho ze tří biblických králů, kteří se přišli do Betléma poklonit narozenému Ježíšovi. Hvězda, kterou rod nese v erbu, je tedy hvězdou betlémskou. Rod pánů ze Šternberka je jeden z nejstarších šlechtických rodů v Čechách a na Moravě, již ve dvanáctém století je zaznamenán jejich předek jménem Diviš. Moravská větev Šternberků začíná Matoušem ze Šternberka a Lukova. V roce 1368 mu Miloš z Kvasic odevzdává pod ochranu své děti.

Albrecht ze Šternberka se oženil s Annou z Boskovic, spolu měli dva syny – Jana staršího a Jana mladšího – a dvě dcery – Kateřinu a Magdalenu. Albrecht byl známý tím, že jeho katoličtí kněží nadměrně vymáhali desátky na panství a o této době písemné památky hovoří jako o omezování svobody náboženského vyznání. Byla to doba pronásledování lidu pro víru, které prováděl Albrecht na celém holešovském panství. Je jen otázkou, na kolik se tato tehdejší situace dotkla i kvasického panství, lze ale předpokládat, že zcela určitě měl alespoň částečně vliv v této věci i na kvasické poddané jako jejich nový pán.

Koncem roku 1520 ale Albrecht zemřel a celé panství přešlo na syny Jana staršího a Jana mladšího, oba pak celé jmění užívali společně až do roku 1522.

Od roku 1522 do roku 1536 majetek kvasického panství užívá pouze Jan starší ze Šternberka. Otázkou také zůstává, jak se k celé náboženské situaci Jan starší na svých panstvích postavil. Jeho bratr Jan mladší totiž nesdílel otcovo stanovisko a povolil na holešovském panství dříve tajným vyznavačům bratrského učení zřízení vlastního sboru jednoty.

S první manželkou Markétou z Vlašimě měl Jan starší dvě dcery – Jitku a Kateřinu, s druhou manželkou Eliškou Holickou pak syna Albrechta.

Jan starší se stal na nějaký čas hejtmanem markrabství moravského, v roce 1527 dokonce nejvyšším sudím markrabství. V roce 1536 mezi 10. listopadem a 8. prosincem Jan starší zemřel. Jelikož měl v té době jeho syn Albrecht pouze dva roky, kvasické panství přechází (v roce 1536) na bratra Jana mladšího, tedy zastánce a horlivého podporovatele jednoty bratrské. Následujícího roku pověřil zemský hejtman Jana mladšího, aby kvasické panství spravoval po dobu, než bude syn Jana staršího Albrecht plnoletý. Během té doby nesměl z majetku nic prodat, utrácet ani nijak nakládat s majetkem, aby Albrecht (v té době dvouletý) nedošel žádné újmy. S tím Jan mladší nesouhlasil a správa majetku kvasického panství přešla pod zemské hejtmany.

Jak je vidět, z výše uvedených informací vyplývá, že počátky jednoty bratrské můžeme na kvasickém panství hledat již v letech 1522 až 1544.

Jan mladší holešovským bratřím dokonce dovolil v roce 1524 postavit „dům pod zámek ležící“ (dnešní č.p. 180) a zřídit v něm školu pro děti a dílnu pro tkalce. Naproti tohoto domu, řečenému Bratrský dům, povolil dokonce postavit prostou bratrskou modlitebnu. Že zrovna Jan mladší začal podporovat nově se utvářející evangelickou církev nemusí znít až tak překvapivě, jeho manželkou se totiž stala Johanka ze Žerotína, patřící k dalšímu významnému šlechtickému rodu, který jednotu podporoval. Spříznění obou rodů dále pokračovalo, dcera Jana staršího Jitka ze Šternberka se provdala za Viléma ze Žerotína. Tento pár měl několik dětí, tři syny – Jana ze Žerotína na Hranicích a Kolštejně, Karla ze Žerotína na Starém Jičíně, Bernarda ze Žerotína na Val. Meziříčí a Rožnově – a několik dcer – Markétu (později provdanou za Jana ml. z Ludanic a na Kvasicích), Bohunku (manželku Jiřího st. Bruntálského z Vrbna), o níž později bude ještě pojednáno. Provázanost šlechtických rodů vesměs evangelicky věřících a podporovatelů jednoty byla v té době opravdu značná a úzce souvisela s majiteli či alespoň příbuznými majiteli kvasického panství.

Jaká byla v té době situace v Kvasicích? Sám Jindřich Spáčil, který se celý život zabýval historií svého rodiště, připouští, že počátkem novověku byly zřizovány také věhlasné školy bratrské, při sboru kvasickém jistě také škola byla zřízena.

Jestliže se v předchozích odstavcích kolem jednoty bratrské a majitelů kvasického panství pohybujeme spíš v hypotézách, zcela jinak tomu je u nových majitelů, pánů z Ludanic. Ti kromě kvasického panství vlastnili i jiné statky, ale nás bude zajímat nedaleká Chropyně, kterou vlastnil jako první v roce 1517 Hynek z Ludanic. Právě za těchto nových majitelů se rozmohlo v Chropyni bratrství, jsouc velmi podporováno vrchností. Na den sv. Jana Křtitele v roce 1561 dal Jan z Ludanic bratřím chropynským dům se zahradou na sbor a louku i roli mezi mosty. Dům i s příslušenstvím osvobodil od robot, dávek i platů, dovolil bratřím v domě provozovati jakákoliv řemesla nebo děti vyučovati čtení, psaní a zpěvu. Skoro celá Chropyně v té době věřila bratrsky a známe také od této doby až po panování kardinála Dietrichštejna skoro nepřetržitou řadu bratrských kněží. Tolik zajímavá citace, kterou zde uvádím záměrně, v té době totiž kvasické panství patřilo Janu a Hynkovi, bratrům z Ludanic (měli panství kvasické v letech 1557–1568). Byl to právě Jan, který na svých statcích, jak můžeme vidět na příkladu Chropyně, podporoval jednotu bratrskou. Kromě již zmíněné Chropyně vlastnili Ludanicové také Rokytnici, kde mají v místním kostele i svoji rodovou hrobku. Za Ludaniců v Rokytnici a na celém panství vyznávala šlechta náboženství jednoty bratrské a prostí poddaní byli rovněž většinou tohoto vyznání. Také Janův a Hynkův otec, zemský hejtman Václav z Ludanic (vlastnil kvasické panství v letech 1555–1556), se horlivě ujímal jednoty bratrské, také do Kvasic, když se uprázdnila fara, dožadoval se kněze bratrského.

Jan i Hynek zemřeli v roce 1568 a nezanechali po sobě žádné potomky, všechen majetek tak přešel na jejich bratrance Václava z Ludanic

a na Helfštejně, který měl za manželku Johanku Meziříčskou z Lomnice. Právě další nový majitel kvasického panství sice v roce 1546 z jednoty vystoupil, ale v roce 1569 se zase do ní znovu vrátil. Václav neměl kvasické panství dlouho, v roce 1571 zemřel. Z této doby známe zajímavý dokument, kdy Václav z Ludanic v roce 1569 o umrlých bratrech Janovi a Hynkovi ustanovil listem na den sv. Vavřince, že bratři mohou míti pohřby na ten způsob, že farář při kostele městském, bude-li o to žádáno, nemá jim odepřít zvonění a doprovodu od rektora a žáků, za což rektor má dostati 5 grošů bílých. (Hynek a Jan byli totiž stoupenci bratrství a kněží katoličtí nechtěli „bratry“ pochovati.)

Je známé, že celý rod pánů z Ludanic přál jednotě bratrské, a v Chropyni dokonce založili bratrské gymnázium, které bylo v té době velmi vřehlasné. Není jistě náhoda, že v obcích, které patřily ve své době právě tomuto rodu, se jednotě velice dařilo, nejinak tomu bylo také v nedalekých Ratajích (jak je blíže popsáno v závěrečné části této práce), kde nějaký čas patřilo (1542) část ratajského zboží také pánům z Ludanic.

Václav z Ludanic neměl mužského potomka, jeho dcera Kateřina z Ludanic (14. 1. 1580, provdaná za Petra Voka z Rožmberka, zemřela 22. 6. 1601) a manželka Johanka Meziříčská z Lomnice byly obětavé příznivkyně jednoty bratrské.

Kateřina jako dítě vyrůstala v rodině, kde všichni její příbuzní vyznávali učení jednoty bratrské. Historici vedli mnohé diskuze o vlivu Kateřiny z Ludanic na duchovní život jejího manžela Petra Voka, zejména na jeho příklon k jednotě bratrské. Jisté ale je, že díky Kateřině získal možnost seznámit se blíže s moravskou bratrskou šlechtou a prohloubit vzájemné kontakty s jejími představiteli. Petr Vok z Rožmberka se stal členem jednoty v roce 1582. To se velmi zajímavě promítlo do života občanů v Lipníku, kdy bratrská obec získala od manželů a zároveň majitelů panství nová privilegia a rozsáhlé svobody. Petr Vok dokonce pověřil italského architekta Baldassara Maggiho z Arogna stavbou nové budovy bratrského sboru. V pozdně renesančním stylu byla dokončena po roce 1590.

Václav z Ludanic podporovatel Jednoty bratrské, měl kvasické panství v letech 1569–1570, jedná se o zapomenutý náhrobek, který se mi podařil po letech vypátrat v Brně.

Vraťme se ale zpět na kvasické panství. Po šlechtickém rodě pánů z Ludanic, velice přejícímu jednotě bratrské, nastupuje další zajímavý šlechtický rod ve vztahu kvasického panství k jednotě bratrské. Dalo by se říct, že z tohoto období máme nejvíc potvrzených a zaručených zpráv o tom, jak si celá obec Kvasice stála, co se týče poddaných a jejich víry.

text: Petr Klapil

PODZIMNÍ STEZKA V PARKU

V pátek 24. října uspořádala školní družina svou první podzimní stezku pro děti a jejich rodiče. I přes nepřízeň počasí se akce velmi povedla a vládla na ní výborná nálada.

Moc nás potěšilo, že dorazilo opravdu hodně dětí, rodičů i přátel školy. Na účastníky čekala

stezka s různými úkoly, hádankami a soutěžemi, které děti s chutí plnily. Nechybělo ani malé občerstvení a drobnost pro děti.

Chtěli bychom všem zúčastněným srdečně poděkovat za jejich účast, nadšení a dobrou náladu, kterou přinesli i v deštivém počasí.

Doufáme, že si všichni odpoledne užili, a těšíme se na příští rok. Snad nám počasí bude přát o něco víc a z naší podzimní stezky se stane pěkná tradice, na kterou se budou těšit děti i rodiče.

text: vychovatelky ŠD

DEN S LESNÍKY

z arcibiskupských lesů

23. 5. 2026 9–16 hod

KROMĚŘÍŽ – ZÁMEČEK
(BÍLANY 62)
PŘÍJEZD POUZE Z OVOCNÉ UL.
V KROMĚŘÍŽI

- VYCHÁZKA S LESNÍKEM DO LESA – 10:00 A 13:00
- LUKOSTŘELBA, STŘELBA ZE VZDUCHOVKY
- MYSLIVOST, UKÁZKA PRÁCE LOVECKÝCH PSŮ
- UKÁZKA PRÁCE STROMOLEZCE
- ZÁCHRANNÁ STANICE BARTOŠOVICE
- JÍZDA NA PONÍKOVÍ A V BRYČCE
- LESNICKÁ TECHNIKA, KÁCECÍ TRENAŽÉR
- HASIČI, SOKOLNÍK, VČELAŘ, LIŠKA COCO
- MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ, DÍLNIČKY
- SKÁKACÍ HRADY

**PARKOVÁNÍ I
OBČERSTVENÍ
ZAJIŠTĚNO**

MLÁDEŽNICKÉ ODDÍLY FC KVASICE FUNGUJÍ DÁL

Rád bych informoval všechny fotbalové příznivce, že fotbal v Kvasicích neskončil, ač to takto někteří po odstoupení a zrušení A týmu na začátku sezóny 2025/2026 mohli pochopit.

V Kvasicích máme stále aktivní mládežnické oddíly. V této sezóně se jedná o starší žáky (ročník 2011 a mladší), mladší žáky (2013 a mladší), mladší přípravku (2017 a mladší) a fotbalovou školičku (2019 a mladší). Všechny oddíly se účastní okresních soutěží.

Starším žákům se i díky nové trenérské dvojici (Musil, Zapletal) v této sezóně velmi daří a po podzimní části vedou tabulku:

#	KLUB	Z	V	R	P	SKóre	B
1.	Kvasice	8	7	0	1	41:11	21
2.	Chvalčov/Mřínské	8	6	0	2	31:11	18
3.	Skalčice	8	5	0	3	23:15	15
4.	Zdounky/Zborovice	8	5	0	3	28:23	15
5.	Prusínovice/Rusava	8	5	0	3	23:19	15
6.	Lutopecný	8	4	0	4	23:19	12
7.	Turnáček/Záhánice	7	2	0	5	11:35	6
8.	Zeranovice	7	1	0	6	15:27	3
9.	Těšovice/Lubná	8	0	0	8	4:39	0

Mladší žáci jsou po reorganizaci (sloučení se starší přípravkou) naopak po podzimní části na konci své tabulky:

#	KLUB	Z	V	R	P	SKóre	B
1.	Holešov "B"	10	9	0	1	65:13	27
2.	Všehovice "B"	10	9	0	1	32:21	27
3.	Těšovice	10	9	0	1	46:14	26
4.	Chvalčov/Mřínské	10	5	0	5	34:21	16
5.	Prusínovice/Rusava	10	6	0	4	32:28	16
6.	Zdounky/Zborovice	9	5	0	4	45:24	15
7.	Rymice	10	4	0	6	36:30	12
8.	Lutopecný/Zlábice	9	3	0	6	13:26	10
9.	Skalčice	10	3	0	7	21:57	8
10.	Koryčany	10	1	0	9	27:42	5
11.	Kvasice	10	0	0	10	8:81	0

Věnujeme se dětem

K lepším výsledkům na jaře určitě přispěje i společné soustředění starších a mladších žáků, které se uskutečnilo 30. října až 2. listopadu v rekreačním středisku chata Orientka v obci Stará Ves – Rýmařov. Žáci zde měli k dispozici bazén, lanové centrum a venkovní hřiště. Na soustředění se blíže seznámili starší a mladší žáci, což následně usnadní jejich přestup do starší kategorie. Spokojenost dětí se soustředěním, navázání nových kamarádství a příjemné zážitky byly cíle, které se podařilo splnit. Za možnost uskutečnit

soustředění je potřeba poděkovat trenérům (Skopalík, Zigmund, Seibert, Musil, Vrbecký), kteří celou akci zorganizovali a věnovali jí svůj volný čas.

Mladší příprava se účastní soutěže 2025 H1B – Okresní liga mladší přípravy skupiny B KM. V soutěži si vede dobře, v podzimní části z 9 utkání 5 vyhrála. Tabulka se v této soutěži nevede. Bohužel mladší příprava doplácí na nedostatek trenérů mládeže a dosud není stanoven její hlavní trenér.

Školička se v podzimní části sezóny účastnila pouze 3 turnajů – v Morkovicích, v Bezměrově a v Kvasicích. Dalších turnajů se z důvodu malého počtu hráčů nebo z organizačních důvodů pořadatelů neúčastnila. Při pořádání turnaje v Kvasicích se účastnilo 10 týmů a celkově hrálo 95 dětí.

Během zimní přípravy se pak školička účastnila zimního turnaje 25. ledna v Morkovicích a 11. února v Kojetíně.

dě pondělí a středu, kontakty na trenéry najdete na webových stránkách FC Kvasice. Stejně tak pokud by chtěl kdokoliv pomoci trénovat.

Vychováváme vlastní hráče

Závěrem bych se zmínil o situaci s obnovením mužského týmu. Situace je složitá, hráči chybí všude, o kvalitních ani nemluvě. Málokdo je ochotný věnovat svůj volný čas a energii aktivnímu hraní nebo jen vedení mužstva, trénování.

Zase začneme trénovat na trávě

Zimní příprava všech výše zmíněných mužstev probíhá za využití tělocvičen v Základní škole Kvasice, oranžového hřiště a oválu za školou. Obci děkujeme za možnost používání. S příznivějším počasím se opět bude maximálně využívat fotbalové hřiště areálu Kvasice.

Nábor nových dětí ve všech věkových kategoriích probíhá nepřetržitě celoročně. Přijďte se podívat na tréninky mládeže, které se konají kaž-

Avšak někteří bývalí hráči Kvasic mají silný zájem o obnovení mužského týmu, oslovují potenciální hráče, řeší případnou soutěž a podobně. Věnují dané situaci nemalé úsilí a čas.

Musíme se v následujícím dlouhodobém horizontu soustředit na mládež a být schopni vychovávat si vlastní hráče. Jak jsme se sami přesvědčili, bez mládeže to dlouhodobě nefunguje.

text: Pavel Ambruz

„REALITY NEJSOU JEN O DOMECH, ALE O NÁS LIDECH,“ ŘÍKÁ ALENA CÍFKOVÁ, REALITNÍ MAKLEŘKA

„Reality nejsou jen o domech, ale o nás lidech,“ říká Alena Cífková, realitní makleřka

Většina z nás ji zná jako sousedku se psem, kterou potkáváme na procházkách nebo při nákupu. Málokdo ale ví, že Alena už třetím rokem pomáhá lidem v našem okolí s jedním z nejdůležitějších kroků v životě – s prodejem či koupí domova. Jak se k realitám dostala, proč se rozhodla zůstat věrná našemu regionu a v čem všem nám může být užitečná? Pozvali jsme ji na kávu, abychom nahlédli pod pokličku světa realit, který je mnohem pestřejší, než se na první pohled zdá.

1. Jak ses vlastně dostala k realitní činnosti? Byl to plán, nebo spíš životní náhoda?

Já na náhody nevěřím. Plán byl odejít z velmi zajímavé židle, přemýšlela jsem o tom víc než rok. Pak přišel okamžik, kdy jsem se rozhodla během deseti vteřin, vrátila firemní telefon, platební kartu, klíče, vrátila se domů a jediné co jsem věděla, že skončila jedna velice krásná, dlouhá a vyčerpávající kapitola. Práce realitní makleřky by mě vůbec nenapadla. Stačil jeden telefon, nabídka a já si řekla, že je to znamení, jít směrem, o kterém jsem vůbec nepřemýšlela.

2. Co tě na práci realitní makleřky překvapilo nejvíc, když jsi začínala?

Makléřský kurz i zkoušky jsem dělala v Praze. Přišlo mě to strašně složité. Samé smlouvy, nutnost mít povědomost právní, stavební, psychologickou. Všechno nové, všechno jinak, ale tým lidí okolo mě držel a povzbuzoval a já k tomu našla cestu a nakonec i vášeň, nadšení. Musela jsem úplně změnit myšlení. Ze zaměstnance na sama za sebe. V podstatě je to práce, jako každá jiná. Dá se dělat dobře anebo špatně.

3. Pamatuješ si na svůj první obchod? Jaký byl?

Můj první obchod byl prodej komerčního prostoru. Přijela paní s manželem a synem, kterého vzali rovnou ze školy, měl hlad, nebavilo ho to. Měla jsem nákup v autě, nabídla jsem mu rohlík a salám. Maminka se uklidnila a prostor pro své fotografické studio koupila de facto na místě. Svůj první obchod jsem tak uhrála na rohlík.

4. Vozíš s sebou pořád rohlík? Od té doby?

Makléř sebou vozí hodně věcí. V autě mám lodičky i gumáky, v kabelce lesk na rty i digitální metr, návleky na boty. Lízátka pro ty, které to zrovna moc nebaví. Několik sad klíčů od různých nemovitostí, sadu klíčů na otevření skříně od elektřiny a plynu.

5. Veřejné povědomí o této profesi je, že makléř nafotí dům a dá inzerát. Jaká je realita?

Zrovna teď chystám na prodej dům na polosamotě. Paní tady nežije. Řešíme všechno telefonicky nebo mailem. V domě je nájemník, který není zrovna v životní formě. Takže napřed se s ním potřebuji domluvit, aby se odstěhoval. Dům nemá energetický štítek, který chybí u 90 % prodejších. Velkou výhodou je, že jej dokážu udělat sama, vzdáleně. Šetří to dost času i peněz, ale je potřeba moc informací, které si v tomto případě musím zjistit sama. Stávající majitelé něco zbouřali, něco dostavěli, takže budu muset zajistit ještě nový pasport stavby. A aby toho nebylo málo, nebyly tam úplně růžové sousedské vztahy a na jednu hospodářskou budovu je vydaný příkaz k demolici. Když přeskáču veškerou povinnou administrativu, nechám dům uklidit uvnitř i venku a pak si konečně budu moct dům nafotit a udělat inzerát.

Je to odpověď i na otázku, za co si беру provize. Je to za práci, kterou nikdo nevidí. Za čas, který šetřím prodávajícímu.

6. Co je pro tebe na prodeji nejdůležitější?

Základem všeho je důvěra. Začíná to hned cenou. Prodávající cenu zpravidla tvoří počtem dědiců, kolik potřebují, aby jim zůstalo. Takže důvěra začíná navrhnutím adekvátní ceny. Platím si program, který mi ve výpočtu tržní ceny hodně pomáhá, další nám platí firma. Pak každý obchod diskutujeme v kanceláři, což je neskutečná přidaná hodnota. Pokud jsem schopná navrhnout cenu podložit a vysvětlit, začíná se rodit zmiňovaná důvěra. Pak probereme postup, možnosti, přibližnou délku prodeje, potřeby prodávajícího a pokud při rozloučení držím v ruce klíče, jsme na dobré cestě.

7. Jaká situace bývá pro klienty nejtěžší a jak jim v tom můžeš pomoci?

Nejtěžší na prodeji není kupodivu nutná administrativa, ale často vztahy v rodině, neschopnost mezi sebou komunikovat, občas je to hodně psychicky náročné, nejen pro klienty. Musím se od toho oprostit. Zrovna včera mě jedna klientka řekla, že je ráda, že to prodávám já a stojím mezi ní a kupujícím, bez emocí, jen fakta. Všichni chceme do cíle.

8. Přehoupne se někdy vztah profesionální do přátelského?

Ano, mám klienty, kteří jsou dnes kamarádi. Prodeje spolu děláme opakovaně, jsem jejich osobní makleřkou. Mám to tak i u komerčních nemoovitostí. Pokud spolu trávíme hodně času, obchod není úplně jednoduchý, dostaneme se do osobní roviny, říkáme si osobní věci, obchodu to nakonec i prospívá, když člověk pochopí záměry, vztahy. Můžu říct, že za tyto lidi jsem vděčná. Je to třešnička na dortu.

9. Když jsme u té třešničky. Víme, že za rok 2025 jsi byla makleřkou roku vaší kroměřížské pobočky. Co to pro tebe znamená?

Je to odměna za každý krok, který jsem udělala. Špatné na tom je, že to 1. 1. 2026 skončilo a jsem zase na začátku. Kolegové jsou silná „konkurence“, dokážeme se povzbuzovat i vážně soutěžit o nádrž benzínu. Dobrá zpráva je, že díky tomu výsledku přišly výsledky i finanční a já mohla formou finančního daru pomoci dvěma partám, které jsou pro mě důležité. Na tento rok jsem si dala takové osobní předsevzetí, že darovací smlouvu podepíšu čtyřikrát. A k tomu potřebuji vás, budoucí klienty.

Placená reklama

ZIMA V KNIHOVNĚ PATŘILA INSPIRATIVNÍM HOSTŮM

Knihovna v uplynulých týdnech nabídla návštěvníkům hned dvě inspirativní besedy, které přilákaly milovníky literatury a cestování.

První letošní setkání proběhlo v lednu a jeho hostem byl populární spisovatel Štěpán Javůrek, autor knih zasazených do prostředí Krušných hor. Beseda se nesla v příjemné a otevřené atmosféře, během níž autor poutavě vyprávěl o své tvorbě, vztahu k rodnému kraji i o skutečných příbězích, které se do jeho knih promítají. Nechyběl ani prostor pro dotazy čtenářů a autogramiáda.

Únor patřil cestování. Do knihovny zavítali manželé Márovi, kteří posluchače provedli Havají a západem Spojených států amerických. Prostřednictvím fotografií a osobních zážitků přiblížili nejen známá turistická místa,

ale i méně obvyklé zkušenosti z cest. Beseda nabídla inspiraci pro všechny, kdo rádi objevují svět, a zároveň přinesla řadu praktických tipů.

Knihovna však nezůstává jen u těchto dvou

setkání. Už nyní se připravují další zajímavé besedy. Milovníci přírody a regionální historie se mohou těšit například na další povídání o Chříbech, kterým provede oblíbený chříbský průvodce Pavel Zrna.

Novinky v knihovním fondu

PŘÁTELE JEDNOSTOPÝCH MOTOROVÝCH VOZIDEL
ve spolupráci s Římskokatolickou farností Kvasice

Vás zvou
18. dubna 2026
na akci
MOTOŽEHNÁNÍ

Program:

13:30 – příjezd účastníků (parkování před kostelem a račnicí)

14:00 – začátek ježdění

14:30 – společná spousta krátká jízda všech strojů po Kvasicích. Navazuje dobrovolná vyjížďka po blízkém okolí se zakončením v hospůdce pod Kaňtary v Kvasicích.

Po celou dobu konání akce zajištěno občerstvení v místní hospůdce Pod Kaňtary.
(na vlastní náklady)

Vstupné: Dobrovolný příspěvek na provoz farnosti Kvasice.

Účastníci vyjížďky jezdí na vlastní nebezpečí.

NAROZENÍ

MARK POSPÍŠIL

MODRÁ KREV

Dokumentární seriál Modrá krev o šlechtických rodech má čtvrté pokračování, ve kterém nechybí rod Thun-Hohensteinů, kteří mají svá sídla a domovy po celé Evropě a jedno z nich bylo i v Kvasicích. Průvodcem pořadu je František Kinský, který klade otázky, rozplétá příbuzenské vztahy, naslouchá vyprávění pozvaných hostů, zabývá se nejen historií rodů a jejich předků, ale také názory nejmladší generace aristokratů na jejich současnou situaci a výchovu. Tak tomu bylo i u Thun-Hohensteinů. Žijící potomci jsou hrdi na své předky a mnozí navazují na rodové heslo: Thun nikdy neodpočívá. Thunové měli ve svém rodu mnoho osobností, které působily v politickém, církevním i kulturním dění, statné bojovníky, mecenáše vědy a kultury. Rod Thun-Hohensteinů přišel do Čech kolem roku 1623, i přes cizí původ srostl s českým prostředím a svůj majetek v Čechách, včetně hlavního města Prahy, významně rozšířil, z čehož vyplývá, že byli mezi nimi dobří hospodáři.

Kořeny sahají do 12. století

Rod Thunů pochází z jižního Tyrolska. Nejstarší prameny o pánech de Tono, později Thunech, sahají do 12. století, podle některých autorů jsou o nich zmínky už v polovině 11. století. Od 15. století se rod dělí do několika větví. Jak to vtipně nazval Karel Schwarzenberg: Thunové nejsou rod, ale národ.

Zakladatelem thunovského rodu v Čechách byl Kryštof Šimon (1582–1635) z větve Castell-Brughierské, který bojoval proti Turkům v řadách maltézských rytířů. Za třicetileté války se dal do služeb císaře a dosáhl významných úspěchů. Byl spolu s bratry povýšen do hraběcího stavu a císař jej obdaroval rýnským hrabstvím Hohenstein, jehož jméno všichni členové rodu převzali a nevzdali se ho, ani když hrabství pozbyli. Z pobělohorských konfiskací skupoval v Čechách uvolněná panství, například Děčín, Choltice, Letovice, Klášterec nad Ohří. Hlavním sídlem rodu se zpočátku stal děčínský zámek, proslulý svou nádherou a krásnou polohou, poté to byl ústřední pražský palác (nynější Sněmovna PČR) a následovala ostatní vrchnostenská sídla. Jeho majetek, jelikož neměl vlastní potomky, přešel na synovce Jana Zikmunda (1594–1646), který se zasloužil o rozšíření rodu devatenácti

potomky se třemi ženami. V Čechách dochází k rozdělení větví na kláštereckou, děčínskou, choltickou, poběžovicko-benátskou a děčínskou větev založenou Františkem Filipem Thunem.

Thunové byli vizionáři

Z děčínské větve, která nás nejvíce zajímá, se proslavil František Antonín Thun (1786–1873), který zpočátku bojoval v napoleonských válkách, ale později pečoval hlavně o své statky. Byl dobrý hospodář a na svých statcích zavedl možnost vykupování se z roboty ještě před jejím zrušením. Dbal také na odborné školství, budoval nové komunikace, staral se o splavnost Labe a v okolí Děčína vybudoval mnoho průmyslových podniků. V politické sféře podporoval až do revolučních událostí roku 1848 emancipační snahy českého národa. Jeho nejstarší syn František Filip (1809–1870) působil jako člen mnoha uměleckých a filantropických spolků. Stejně jako několik dalších Thunů podporoval české politiky, ale rozešel se s nimi v roce 1848. Prvotní citové vzplanutí k herečce a zpěvačce Adelaide Kemblockové nebylo naplněno, neboť anglická protestantka měšťanského původu s kariérou zpěvačky nebyla jako snacha pro Thuny přípustná. Ironií bylo, že se oženil v roce 1846 s ženou z měšťanské rodiny, dcerou kaprála v dělostřeleckých kasárnách v Praze, s komornou v jejich domě – Magdalenou Kónigovou, s kterou zplodil tři syny a tři dcery, někte-

Kvasice v roce 1910

ré ještě před uzavřením manželství. V důsledku tohoto mezaliančního svazku byl vyloučen z nástupnictví držby děčínské fideikomisního panství. Rodině, která založila novou děčínskou větev, byl zřízen zvláštní peněžní fideikomis. Jeho potomci se později dožadovali zpět nároku na děčínské dědictví, ale neuspěli.

Thunové a Lambergové

Františkov mladší bratr Bedřich František (1810–1881) byl rakouským velvyslancem v Haagu, později působil ve službách vídeňského dvora v Turíně, Stockholmu, Petěrburgu, Mnichově a Berlíně. V roce 1867 byl zvolen do české sněmovny a obhajoval české státní právo. V roce 1845 se oženil s hraběnkou Leopoldinou Lambergovou z Kvasic, dcerou Karoliny a Eduarda Lamberga, čímž se stává zakladatelem rodu

Thunů v Kvasicích. Roku 1863 opustil diplomatickou službu a věnoval se své početné rodině, správě majetků a zájmům o historii svého rodu. Žil střídavě v Děčíně, v Kvasicích, Praze a Vídni. Jeho žena Leopoldina (1825–1902) po jeho smrti žila převážně v Kvasicích, občas (hlavně na zimu) zajižďela do Prahy. Stala se po smrti své matky majitelkou celého panství Kvasice, Zdounky a Morkovice. Po ní převzal panství její nejmladší syn Jaroslav Thun a posledním majitelem před znárodněním se stal jeho nejmladší syn Arnošt Thun. Jaroslav Thun nějakou dobu vykonával v Kvasicích funkci starosty, (1900–1915), podporoval na studiích malíře Maxe Švabinského, v náznacích jsme

Rok 1900 – Thunovi

Kvasice v roce 1910

se dozvěděli ze seriálu, že není vyloučeno, že byl jeho otcem. Oženil se s hraběnkou Marií Chotkovou, sestrou manželky Ferdinanda d'Este, a po atentátu se stal poručíkem jejich tří sirotek, kteří pobývali u něho nejen na zámku v Děčíně, ale také v Kvasicích, kde je farář Tomáš Lopreis učil česky. Po smrti svého staršího bratra Franze (zemřel v roce 1916) přebírá panství Děčín i titul knížete, o který však vedl soudní spor s nejstarším synem výše uvedeného Františka Thuna, který argumentoval tím, že on sám již uzavřel rovný sňatek. V roce 1918 se stal

Kvasice v roce 1910

hrabě Jaroslav pánem a majitelem panství děčínského velkostatku a také v Peruci a Zdíkově. V roce 1794 byla založena porcelánka v Klášterci nad Ohří, výrobky se vyvážely do celého světa a porcelánka ještě dnes prosperuje. Thunové byli známí také pěstováním karafiátů a v Kvasicích kmínem.

Byli nucení odejít

Kvasické panství předává svému mladšímu synovi Arnoštovi (1905–1985), který se oženil v roce 1934 s Marií Theresií, svobodnou paní Wiederspergovou z Wiederspergu (1911–2007). Arnošt Thun byl znám tím, že za 2. světové války zachránil před odebráním z kostelní věže na náměstí původní barokní zvon Maria z roku 1939, podporoval partyzány a také na jeho přímlovu nedošlo k vypálení Nové Dědiny. Přestože v roce 1939 při nástupu fašismu Arnošt Thun přidal svůj podpis k Prohlášení české a moravské šlechty společně s dalšími 84 zástupci 33

šlechtických rodů, které bylo předáno prezidentovi Emilu Háchovi, že se hlásí k českému národu, neodolal v roce 1943 nátlaku německých úřadů a přijal německé občanství. I když po válce žádal znovu o vrácení českého občanství, nebylo mu vyhověno. V Kvasicích se mu narodili čtyři synové: Jaroslav (1935), Johann (1936–1993), který tragicky zemřel v Itálii při automobilových závodech, Franz (1939) a Bedřich (1942). Po válce museli ihned Kvasice opustit, rodina byla rozdělena a inter-

nována v zajateckém táboře v Kroměříži a ve Zdounkách, kde strávili jeden a půl roku. Z vlasti se jim na falešné pasy podařilo odejít z Brna do Rakouska a následně do Německa.

V roce 2017 se natáčelo v Kvasicích

V seriálu *Modrá krev* vystupoval dnes známý jako herec Friedrich Ernst Peter Paul Maria hrabě Thun. Jeho herecký talent se projevoval již při studiu na opatském gymnáziu v Seckau ve Štýrsku. A tak se rozhodl po maturitě v roce 1960 ke studiu germanistiky a divadelních věd v Mnichově. Jeho stálým působištěm se stala mnichovská scéna Münschner Kammerspiele. Začal se objevovat také ve filmu a v televizi. A tak ho mohou znát diváci sledující romantické zápletky na TV Barrandov. Před filmovou kamerou se setkal také s našimi známými herci. V roce 1968 to bylo s Janem Werichem ve filmu *Dohoda*, s Michalem Pavlatou – Šindlerův seznam, kde zjistili, že oba jsou rodáci z Kvasic, a v roce

1992 hrál v seriálu *Náhrdelník* s Libuší Šafránkovou. Jelikož česky zapomněl, což není divu, odešel z Kvasic jako malý chlapec, daboval ho Eduard Cupák. V prvním manželství s módní návrhářkou Gabriele Bleyler se mu narodily dvě děti – dcera a syn. Patnáct let po rozchodu uzavřel druhé manželství, ale i to ztroskotalo. Rovněž jeho syn Maxmilián se uchytil u filmu. V roce 2017 natáčela v Kvasicích rakouská televize příspěvek k 75. jubileu herce Friedricha von Thuna v prostorách zámku, parku a také kostela a herec přijel do Kvasic i se svým nejstarším bratrem Jaroslavem. Jelikož jsem byla do akce zapojena, mohla jsem je také lépe poznat. Při louče-

ní s rodným místem neskrýli oba dojetí a vyslovili přání se znovu vrátit. Video z natáčení, které jsem pak obdržela, je k dispozici v muzeu.

Opička Kapucínka

Vedle svých psí mazlíčků proslul jeden z předků Maxmilián Thun (1887–1935) tím, že chodíval na návštěvy s opičkami, jedna z nich se jmenovala Kapucínka, jak nám v seriálu prozradil jeho jmenovec. Jak dokazuje dobová fotografie, navštívil i se svými opičkami také Kvasice. Max byl syn bývalého císařského nejvyššího lovcího Maxmiliána Theodora Thun-Hohensteina (1887–1935), byl znám svou výstředností, v roce

Rok 1900 – Max Thun s opičkami

1920 se oženil v klášteře Heiligenkreutz s českou šlechticnou svobodnou paní Sidonií Nádhernou, poslední majitelkou zámku Vrchotovy Janovice. Po půl roce manželství ztroskotalo, rozvedeno bylo však až v roce 1933. Zemřel ve Vídni v ústavu pro chorobomyslné.

I když to byl mžik, oslnil nás krásný pohled na kvasický zámek v popředí s věžemi kostela na náměstí.

text: Květa Koutňáková

Kvasice v roce 1910

P. ALBERTI – ANTONÍN DOKOUPIL

Procházíme-li kvasickým hřbitovem, určitě se mnozí z nás zastaví a rozsvítí svíci na hrobu kněží, kteří v Kvasicích působili, který se nachází u zdi kostela. Mezi nimi zde již 80 let odpočívá Msgre. Antonín Dokoupil, který nejprve jako kaplan a pak farář působil v Kvasicích od 10. srpna 1904. Narodil se ve starém mlýně v Žeranovicích u Holešova 13. června v roce 1881 na svátek sv. Antonína, a tak dostal u křtu jeho jméno místo připraveného Alois. Zde prožil v křesťanské rodině své dětství ještě s dalšími sourozenci, zvláště pod vlivem své zbožné matky.

Zajímal se o příběhy

Po ukončení povinné školní docházky získal další vzdělání v arcibiskupském semináři a na německém gymnáziu v Kroměříži, které ukončil maturitní zkouškou. Poté šel studovat teologii do Olomouce, kde se aktivně zapojil do činnosti Literární jednoty, ve které zaujal svou přednáškou o slovanské bohoslužbě v Čechách, později se zabýval polohou starého Velehradu, zajímaly ho také příběhy křesťanských mučedníků. Již na studiích projevoval zájem o církevní dějiny a literaturu. Hodně ho inspirovaly přednášky dómského olomouckého vikáře Wurma, kterým dával přednost před povolenými dlouhými vycházkami. Pod vedením prof. Dr. Boteka podnikl i s ostatními bohoslovci studijní cestu do Říma, který potom opětovně navštěvoval ke studiu ve vatikánské knihovně a psaní svých knih.

Pohřeb A. Dokoupila – Kvasice 1946

Byl zasloužilý duchovní

Po ukončení studia v Olomouci a vysvěcení na kněze nastoupil do Kvasic 10. srpna 1904 jako kaplan. Farářem v Kvasicích byl v té době P. Ignác Němec, zemřel v prosinci v roce 1920. Od 27. dubna 1921 se stal po něm farářem v Kvasicích Antonín Dokoupil, v roce 1931 byl jmenován místoděkanem a v roce 1934 děkanem. V roce 1941 získal titul monsignora, jedná se o čestný titul udělovaný papežem zasloužilým duchovním. V roce 1939–1958 stál v čele římsko-katolické církve papež Pius XII.

Díky znalosti jazyků překládal

A. Dokoupil byl obdařen literárními vlohami a svůj dar, považovaný za dar od Boha, plně rozvinul. Psal pod pseudonymem P. Alberti. Přispíval svými články do řady časopisů a novin, například přerovského Práva, kroměřížského Pozorovatele, Slováckých novin a dalších. Z cizí literatury jmenujme Osservatore Romano, La Via Catolique, Korrespondenz a jiné. Znalost cizích jazyků (němčiny, francouzštiny, angličtiny, latiny, italštiny) mu umožnila věnovat se i překladatelské činnosti. Přeložil od anglické autorky Georgianny Fullertonové Život svaté Františky Římské. Déle to byly Životopisy blahoslavených, které vyšly v roce 1926. V roce 1927 se seznámil v Itálii s I. Camelim a vznikl překlad knihy Socialista knězem sv. Dona Boska. Není to jen suchý překlad francouzské knihy A. Auffrayce a italského Msgre. Salottiho, ale jejich díla obohatil o své poznatky a myšlenky. Angažoval se v různých katolických spolicích:

Apoštolát jednoty, Jednota duchovenstva, Matice Svatohostýnská. Se svými farníky často organizoval poutě na sv. Hostýn, Velehrad, ale také do Říma a jiných míst v Itálii. Znamenitě ovládal rétoriku, a tak byl vítaným kazatelem i na mnoha kněžských schůzích nejen kroměřížského, ale také napajedelského a přerovského děkanátu.

Knihu daroval i T. G. M.

Stal se také autorem řady knih. Kniha Nová světla byla společně s knihou Jindřicha Spáčila o historii Kvasic darována prezidentu T. G. Masarykovi při jeho návštěvě v Kvasicích v červnu v roce 1928. Je autorem řady životopisných děl, například Život papeže Pia XI., zpracoval také životní osudy olomouckého arcibiskupa Dr. Leopolda Prečana.

Nejvíce studia a přípravné práce si vyžádalo rozsáhlé dílo Dějiny

Pohřební průvod A. Dokoupila

papežů. Práce vyžadovala nezbytnou znalost cizích jazyků, studium historických pramenů a návštěvu archivů. Na díle pracoval 25 let, je zde popsán život a dějiny 210 papežů v pěti svazcích až do roku 1484. Těchto pět svazků bylo vydáno. V dalších třech svazcích měly být popsány dějiny papežů od konce XV. století do současné doby. A. Dokoupil rozepsal šesté pokračování, které zachycuje ještě rok 1549, a doufal, že dílo dokončí, ale zabránila tomu zhoubná nemoc. Navíc válečné i poválečné události zcela znemožnily další studijní cesty do Říma, kde ve vatikánské knihovně čerpal nezbytný materiál.

Kázal i v době nacismu

Po první světové válce dochází ke vzniku nové Církve československé, která má své příznivce i v Kvasicích. Antonín Dokoupil zcela oddaný římsko-katolické církvi a odpůrce reformy tuto skutečnost přijímá negativně a nazývá ji odpadlictvím. Nepodpoří ani jejich žádost o možnost převzetí kostela na hřbitově, který je navíc zasvěcen Panně Marie Nanebevzaté, protože se církev liší i v pojetí této události. Situace se však zklidnila a obě církve působí v obci bez konfliktů. Velkou odvahu projevil P. Antonín Dokoupil ve svých kázáních v době nacismu.

Jeho neúnavným pomocníkem byl mladý kaplan Josef Moštěk, který nastoupil do Kvasic 1. 7. 1928. Bez něho by některé své aktivity nemohl P. Dokoupil uskutečnit. Společným úsilím vyšly stati Svátečních úvah (1931, dva díly), které získaly velkou popularitu nejen u nás, ale i ve Spojených státech amerických. P. Alberti měl okruh svých čtenářů v Čechách, na Slovensku i v cizině. Také zaznamenával vlastnoručně události do farní kroniky (díl. I.), za jeho působení vznikla brožurka o historii kvasického kostela.

V roce 1936 se pustili společně s Josefem

Moštěkem s největší důsledností do náročné opravy kostela na náměstí, který narušila spodní voda. Práce zabránily dalšímu ohrožení budovy a zároveň byly provedeny také nezbytné vnitřní opravy kostela.

Pečovali o něj až do konce

Po válce se začaly objevovat u A. Dokoupila zdravotní potíže, které byly následkem zhoubné nemoci. Po náročných lékařských procedurách a léčbě ulehl vyčerpán na lůžko, kde o něj obětavě pečoval P. Josef Moštěk, hospodyně Františka Zapletalová, řádové sestry sv. Kříže z kvasického kláštera a také jeho synovec Antonín Dokoupil mladší, student filosofie, kterého od malička vychovával. P. Antonín Dokoupil zemřel 14. ledna 1946.

Jak zaznamenal ve farní kronice P. Josef Moštěk, jeho pohřeb se konal 17. ledna a byl velkolepý. V ten čas řádila takzvaná fabiánská zima, teploměr ukazoval minus 17 stupňů Celsia. Hromady sněhu a závěje způsobily, že některé obce byly od Kvasic zcela odříznuty, obtížná byla doprava kněží ze vzdálenějších míst, ne všichni se na pohřeb dostali. Ale i tak byl jejich počet 76 úctyhodný, jak ukazují i dobové fotografie. Pocházel z různých řádů: salesiáni, kapucíni, jezuité, františkáni. Pro velkou zimu a nedostatečné oblečení nemohly být zapojeny všechny děti.

Při pohřbu zněly zvony z rozhlasu

Přestože A. Dokoupil byl pro farnost i obec významná osobnost, musíme si uvědomit, že pohřeb se konal po druhé světové válce, kdy

už se projevovaly náznaky mířené proti církvi a duchovenstvu, které pak zesilovaly. I když se obřadu zúčastnil tehdejší předseda Místního národního výboru a ředitel školy, poslední řeč u hrobu, jak se od nich očekávalo, neměli a obec Kvasice neposkytla ani věnec. Zástupci ostatních obcí farnosti věnce na jeho hrob přinesli a položili.

Při vynášení rakve z fary zněly z místního rozhlasu z gramofonové desky kvasické zvony, které byly odebrané z kostela za druhé světové války, i s proslovem A. Dokoupila. O jeho pohřbu není zmínka jen ve farní pamětní knize, ale také v obecní kronice, odkud jsem mohla čerpat informace.

text: Květa Koutňáková

PAMĚTNÍ DESKY V KVASICÍCH, JEJICH OSOBNOSTI A PŘÍBĚHY

Na pomníku starší hrobky rodiny Proskowetzů se nachází nejstarší pamětní deska v naší obci, která zde byla umístěna koncem 19. století pro vzpomínku na založení prvního protialkoholického spolku v rakouské monarchii, na jehož ustanovení se podíleli v roce 1884 Maxmilián a Felix Proskowetz starší. Přestože jde o kopii, je to významná pamětní deska, neboť původní mosazná byla odcizena včetně ohrádky na hrobu mlynáře Vladimíra Daňka. Kamennou kopii za spolupráce paní Evy Hönigschmid, rozené Proskowetzové, zhotovil Pavel Foldyna – Kamenictví Kvasice. Text je ponechán v původním znění.

Oběti války

Obětím první světové války byla vložena pamětní deska na kříž stojící na hřbitově – jména nejsou uvedena.

Antoš Dohnal

Pamětní deska na budově starší radnice (č. 16) byla odhalena kvasickému rodákovi, moravskému buditeli a spisovateli Antošovi Dohnalovi, a to při příležitosti 100. výročí jeho narození. Antoš Dohnal, vlastním jménem Leopold Hansmann, se narodil 17. února 1924 v Kvasicích a jeho hanácké povídky vyšly knižně až po jeho smrti, zemřel 7. 7. 1863 v Brně. I u něho docházelo při umístění pamětní desky k polemice. Narodil se na č. 19 ve Starém dvoře, a to s největší pravděpodobností v porodní místnosti u ranhojiče. Jindřich Spáčil v brožurce Naše městečko Kvasice by pamětní desku přesunul na budovu obecního úřadu č. 18, kde Hansmannova rodina po stavebních úpravách bydlela. V té době již byl dřívější Najmonovský dvůr i Starý dvůr společně v držení vrchnosti.

Antonín Jahoda

Pamětní deska učitele Antonínu Jahodo-

vi, který byl umučen v koncentračním táboře Mauthausen, byla umístěna při vstupu vpravo na budově staré školy na městečku naproti soše Jana Nepomuckého. Po zrušení staré školy byla převezena do nové školy a hledá se pro ni vhodné umístění.

II. světová válka

V Horní ulici máme dvě pamětní desky. Na dům č. 8 byla vložena pamětní deska MUDr. Karlu Zlámalovi, praktickému lékaři, který zahynul v koncentračním táboře v Osvětimi, a na domě č. 258 je připomínka spisovatele Jindřicha Spáčila, který se zde narodil a prožíval své dětství. Pamětní deska na budově obecního úřadu č. 18 je věnovaná všem občanům a rodákům, kteří zahynuli za druhé světové války – jmenovitě MUDr. Karel Zlámal, Antonín Jahoda, Antonín Rozsypal, Jaroslav Sedláček, Josef Chrastina, František Vaulík, Jaroslav Zlámal.

Marcel Krasický

V ulici Marcela Krasického na dům č. 121 byla ke 100. výročí jeho narození vložena pamětní deska s nápisem: Rodný dům akademického malíře Marcela Krasického. Při slavnostním odhalení byla přítomna i druhá manželka paní Věra Krasická. Je pravda, že Marcel se v domě nenarodil, ale za rodný dům můžeme považovat budovu nebo místo, kde se člověk narodil, vyrůstal nebo žil. Vždy má pro jednotlivce citovou hodnotu, protože je spojován s životními zkušenostmi, rodinou a osobními vzpomínkami. Rodný dům nemá v zákoně samostatnou právní definici, zdůrazňuje se vazba na osobnostní nebo historickou událost, významná je pamětní funkce. Naši předchůdci si při instalaci pamětní desky fakta určitě ověřili a projednali je s příbuznými. Dům byl pro rodinu Krasických významný, jak uvádí i malíř Josef Krasický ve svých vzpomínkách. Jednak měli vztah k místu, kde se nacházel, a konečně se po několika stěhování usadili ve

vlastním domě. Marcel zde nakreslil své první větší dílo – Horymířův skok, aby jím zakryl vstup do komory.

Emanuel Proskowetz mladší

Ve vestibulu obecního úřadu je vlevo umístěna pamětní deska vědci Emanuelu Proskowetzovi mladšímu, šlechtiteli cukrovky a obilovin, kterou nechala zhotovit v roce 2014 na své náklady vnučka paní Eva Hönigschmid, rozená Proskowetzová, k 70. výročí jeho úmrtí. I když se už psal rok 2014, převládaly v tehdejší zastupitelstvu předsudky k rodině i k místu pro umístění desky, přestože se v minulosti jeho předkové významně podíleli na rozvoji obce. Emanuel Proskowetz starší byl spoluzakladatel moderního cukrovaru v Kvasicích a jeho syn Emanuel Proskowetz mladší zde žil (narodil se v Praze), pracoval a zemřel a vypěstoval světoznámou odrůdu ječmene Hanna Pedigree. Dům odkoupil od hraběte Arnošta Thuna a byl jeho posledním majitelem před znárodněním. Zemřel 16. listopadu v roce 1944 a byl pohřben na kvasickém hřbitově. I v dnešní době je uctívána jeho památka, a to především vědci z oboru, absolventy i studenty z Mendelovy univerzity Brno.

Bedřich Šupčík

V roce 2015 byla odhalena na budově sokolovny pamětní deska Bedřichu Šupčíkovi, který získal pro Československo v roce 1924 v Paříži na olympijských hrách zlatou medaili ve šplhu na laně. Desku věnovali obci jeho fanoušci z Hradce Králové, pražského předměstí a Brna II, největší podíl měl jeho velký doživotní obdivovatel a také sportovec Bedřich Lovák. U odhalení byli přítomni členové Českého olympijského výboru a také syn a vnuk Bedřicha Šupčíka. I zde by mohlo dojít k rozporům, neboť původně začínal Bedřich Šupčík v sále v budově židovského obchodníka A. Siebenscheina, který ho sokolům ochotně propůjčil v říjnu 1912 ke cvičení, když

velkostatek jejich žádosti o pronájem bývalé tělocvičny v panském hostinci zamítl. Na podzim v roce 1920 už změnili své stanovisko a začalo se cvičit v malé, ale útulné tělocvičně panského hostince (sokolovny). Bedřich Šupčík je v seznamu členů Sokola v Kvasicích v roce 1922.

Eduard z Lambergu

V kostele na náměstí za hlavním oltářem se nachází pamětní deska v upomínku na 30. listopadu roku 1825 na nešťastně utonulého a nalezeného Eduarda, hraběte z Lambergu. Na památku svého otce nechala sem vsadit desku jeho dcera Leopoldina.

Kdo bude další?

V budoucnosti by stálo za úvahu připomenutí osobností lesníka a včelaře Johanna Wun-

dera a dlouhodobého ředitele kůru, hudebníka a skladatele Adolfa Straky. Oba můžeme však uctít u jejich hrobů na místním hřbitově. Hrob Johanna Wundera byl na podnět Historického spolku městečka Kvasice restaurován.

Kameny zmizelých

V roce 2026 Historický spolek městečka Kvasice společně s obcí Kvasice zvažuje instalaci takzvaných kamenů zmizelých před dům č. 37, odkud byli deportováni do koncentračních táborů někteří příslušníci rodiny Schenkových, která zde bydlela a měla obchůdek s textilem.

Obnova studny v malém hájčku

A abych nekončila smutně, historický spolek se podílí na obnově památky zachovalé z 19. století, kterou můžeme označit jako paměť

krajiny. Jedná se o studnu v tak zvaném malém hájčku, odkud byla čerpána pitná voda přes dřevěné vodovodní potrubí do zámeckého areálu. Již hraběnka Karolina St. Quentin se pokoušela najít pramen v blízkosti zámku, ale nepodařilo se jí to, přestože vynaložila velké úsilí a pozvala k jeho objevení odborníky i šarlatány. Větší úspěch, i když na odlehlejších místě, měla její dcera hraběnka Leopoldina Lambergová, provdaná Thunová. Je zde zachovaná kamenná deska s nápisem v němčině: „Errichtet im Jahre 1894 durch Gräfin Leopoldine Thun geb. Gräfin Lamberg. Gott segne das Werk für spätere Generationen“ – Postaveno v roce 1894 péčí hraběnky Leopoldiny Thunové roz. Lambergové. Bůh žehnej tomuto dílu pro pozdější generace.

text: Květa Koutňáková

ADVENTNÍ KONCERT NABÍDL ÚCHVATNÝ PROGRAM

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého v Kvasicích se v neděli 14. prosince uskutečnil adventní koncert. Vystoupili zde žáci ze Základní umělecké školy Otrokovice, pobočky Kvasice, společně se Ženským pěveckým sborem Otrokovice. V jejich podání zazněly vánoční skladby a písně, které vytvořily příjemnou předvánoční atmosféru.

Součástí koncertu byla sbírka dobrovolného vstupného, jejíž výtěžek je určen na podporu Šatníku pro samoživitele Kroměříž. Návštěvníci přispěli celkovou částkou 7 194 Kč. Poděkování patří všem posluchačům za hojnou účast, milou atmosféru i finanční podporu dobré věci.

Dále bych ráda vyjádřila velké poděkování Základní umělecké škole Otrokovice, učitelům Veronice Davidové, Daniele Mančíkové, Herbertu Novotnému a Štěpánu Sehnalovi a dále pak Ženskému pěveckému sboru Otrokovice, pod vedením dirigentky Niny Sehriienko, za přípravu programu adventního koncertu a skvělou spolupráci.

text: Jana Koželová

PRAŽSKÉ JEZULÁTKO

Soška Pražského Jezulátka pochází podle pramenů ze Španělska. Zde také byla pravděpodobně zhotovena někdy v druhé polovině 16. století nebo dříve. Legenda vypráví, že se Ježíšek zázračně ukázal jistému mnichovi, který podle jeho podoby sošku vymodeloval. Podle jiné legendy vlastnila sošku svatá Terezie od Ježíše, která velmi uctívala Ježíšovo dětství a rozšiřovala úctu k Dítěti Ježíši po celém Španělsku. Prý sošku darovala své přítelkyni, jejíž dcera se vdávala do Prahy.

Jezulátko pochází ze Španělska

Faktem je, že sošku Jezulátka přivezla ze Španělska vévodkyně Marie Manriquez de Lara, která se roku 1556 vdala za pana Vratislava z Pernštejna. Sama ji pak odevzdala jako svatební dar své dceři Polyxeně z Lobkovic. Ta ji velmi uctívala a zakusila od ní mnohokrát útěchu a pomoc. Polyxena z Lobkovic ji jako vzácný dar věnovala roku 1628 klášteru bosých karmelitánek u kostela Panny Marie Vítězné. Karmelitáni umístili sošku v kapli noviciátu, aby se mladí řeholníci učili ctnostem od malého Ježíše. Novicové si sošku velmi oblíbili a konali před ní každodenní pobožnosti. Pak byl však noviciát v Praze zrušen a úcta k Jezulátku téměř zanikla. V roce 1631 obsadili Sasové Prahu. Karmelitáni uprchli z kláštera. Klášter byl vypleněn a Jezulátko bylo poničeno a hozeno mezi haraburdí. V roce 1637 se řeholníci vrátili do Prahy. Mezi nimi byl také otec Cyril od Matky Boží, původem Lucemburčan, který si vzpomněl na dobu svého noviciátu a na mocnou přímluvu Jezulátka. Sošku našel mezi starým haraburdím. S bolestí však zjistil, že má ulomené obě ruce. Při modlitbě se mu zdálo, že mu Ježíšek říká: „Smilujte se nade mnou a já se smiluji nad vámi, dejte mi moje ruce a já vám dám svůj pokoj, jak mne budete ctít, tak já vám budu žehnat!“ Otec Cyril nakonec dosáhl toho, že Jezulátku byly vyrobeny nové ručičky.

Ježíšek se odvděčil

Malý Ježíšek začal žehnat klášteru, místním lidem i celé Praze. Byla mu připisována zázračná uzdravení a mimo jiné i záchrana Prahy při obležení Švédy roku 1639. V té době byla soška umístěna ještě v chóru, kde ji nemohli věřící veřejně uctívat. V roce 1641 byla soška umístěna do kaple v kostele, vlevo za vchodem (dnes kaple sv. Kříže). Roku 1651 byla soška nošena v procesí po pražských kostelích. V roce 1655 byla soška slavnostně korunována pražským biskupem. Rostl počet zázraků a vyslyšení. Kaple už nestačila, protože zástupy ctitelů překážely vstupu do kostela. Proto byla soška v roce 1741 přemístěna na dnešní místo na pravé straně uprostřed lodi kostela. Císařovna Marie Terezie věnovala Jezulátku v roce 1754 vlastnoručně vyšívané šatíčky. Uctívání Pražského Jezulátka se začalo šířit ve všech zemích bývalé rakouské říše. Roku 1776 byl pro sošku vybudován důstojný oltář. Obě stěny oltářního výklenku jsou pokryty tabulkami díky za vyslyšení. Následník trůnu Josef II. (1780–1790) však vytáhl do boje proti klášterům i proti lidové zbožnosti. Klášter karmelitánek na Malé Straně byl zrušen v rámci josefinských reforem. Chrám i oltář s Jezulátkem chátral.

Úcta se rozšířila do celého světa

V roce 1879 se podařilo oltář opravit, ale Jezulátko si muselo peníze na opravu vyprosit samo: putovalo po pražských ženských klášterech s žebráckou mošnou. Podařilo se nejen shromáždit potřebné množství peněz, ale také znovu oživit úctu k Jezulátku. Zprávy o zázracích docházejí z celého rakousko-uherského mocnářství. V roce 1928 se s velkou slávou vzpomnělo na 300. výročí úcty k Jezulátku. V roce 1935 se ještě dostalo Pražskému Jezulátku velké pozornosti od účastníků Katolického sjezdu. Na přelomu 19.–20. století se úcta k Jezulátku

ku rozšířila zázračným způsobem po celém světě. Nejvíce se ujala ve Španělsku, kde má Jezulátko svůj původ. Španělé a Portugalci převežli obrazy a sošky Jezulátka přes Atlantický oceán do koloniálních zemí Jižní Ameriky. Díky misionářům, kolonizátorům a evropským přistěhovalcům Jezulátko znají i v Indii, Číně, na Filipínách a v Severní Americe. Úcta pak na více než 50 let utichla kvůli nacistické a komunistické diktatuře. Dále sem ale proudily davy poutníků z celého světa, především ze španělsky mluvících oblastí. V roce 1993 se ke kostelu Panny Marie Vítězné vrátili bosí karmelitáni. Úcta k Jezulátku znovu ožívá.

Návštěva papeže Benedikta XVI.

Zatím nejdůležitější událostí byla návštěva papeže Benedikta XVI. v roce 2009. Ve svém proslovu papež uvedl, že pražské Jezulátko svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a lásku. Pomodlil se za děti, které jsou obětí násilí a různých forem zneužívání, ale také za rozvrácené a nevěrné rodiny. Jako dar přinesl Jezulátku korunku. Modlitba papeže Benedikta XVI., kterou pronesl při své návštěvě v kostele Panny Marie Vítězné 26. září 2009: Pane Ježíši, máme Tě před očima jako dítě a věříme, že jsi Boží Syn, jenž se stal člověkem skrze Ducha svatého v lůně Panny Marie. Podobně jako v Betlémě i my, spolu s Marií a Josefem, anděly a pastýři, se Ti klaníme a vyznáváme, že jsi náš jediný Spasitel. Stal ses chudým, abychom my zbohatli z Tvé chudoby; dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé a na ty, kdo trpí. Ochraňuj naše rodiny, žehnej všem dětem celého světa a dej, ať nám vždy vládne láska, kterou jsi přinesl, aby činila náš život šťastnějším. Dopřej všem lidem, Ježíši, aby porozuměli poselství Božího narození, aby pochopili, že jsi přišel darovat celé lidské rodině světlo, radost a pokoj. Neboť Ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

PŘES KVASICE MĚLA VÉST ŽELEZNICE

V uplynulém roce jsem vás prostřednictvím článků v místním zpravodaji informoval o technických zajímavostech v našem městěčku. Nejinak tomu bude i v letošním roce. Hned v prvním čísle vás seznámím se zajímavým projektem a technickým unikátem, který bych zařadil do takzvaných zašlapaných projektů, jelikož zůstal pouze, jak se říká, na papíře. To, že jsme měli v Kvasicích malou úzkorozchodnou železnici, spojující tenkrát kvasický cukrovar s nádražím v Tlumačově, jste se již ve zpravodaji dočetli. Vývoj místní železnice měl ale jít ještě dál a přímo u nás mělo vzniknout nádraží a měla přes Kvasice vést klasická železnice. Ne nejde o aprílový vtip, ale o projekt, se kterým vás nyní seznámím.

Kwassitz – Tlumatschau

Vznik parostrojních železnic se na našem území datuje již rokem 1839, kdy po Severní dráze císaře Ferdinanda přijel vlak z Vídně do Břeclavi. V Břeclavi se pak Severní dráha dělila na dva směry, jeden vedl do Brna a provoz na něm byl zahájen v roce 1839, zatímco druhý směr vedl na Přerov. V září roku 1841 jel první vlak v úseku Staré Město – Přerov. Velká změna na této trati se pro obyvatele nedalekých Otrokovíc stala o něco později v roce 1882, kdy zde dráha otevřela novou zastávku. Do té doby totiž vlaky stavěly pouze v Napajedlích a Tlumačově, kde kvasická vrchnost dala postavit nádraží v roce 1865, nesoucí název Kwassitz – Tlumatschau (o historii nádraží bude pojednání později). Teprve později se otrokovická zastávka změnila na nádraží v rámci nového projektu dráhy z Otrokovíc přes Zlín do Vizovic, na které byl provoz zahájen 8. října 1899.

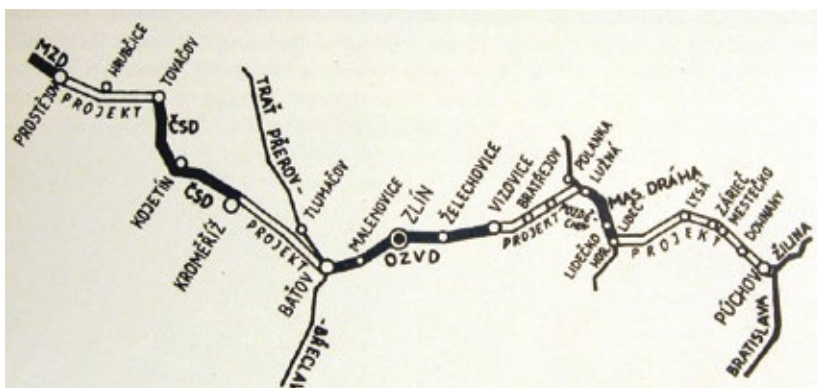
Západovýchodní magistrála

Po vzniku Československé republiky v roce 1918 se provozu na železnici ujímají Československé státní dráhy (ČSD). Město Zlín ovlivněné tehdejšími událostmi začínalo svůj velký růst. Z malého městečka se stává moderní průmyslové město, a to hlavně díky firmě založené v roce 1894 Baťou. Jeho závody brzy ovládly nejen domácí trh, kdy vedle obuvi vyrábí i stroje na obuv, obráběcí stroje, nábytek, letadla a jiné. Raketový rozvoj průmyslu se brzy dotknul i dalších oblastí podnikání, a to hlavně v řešení dopravy, nebo naopak přepravy pracovníků, kterých bylo třeba do výroby stále víc. Vzápětí vznikají Baťovy závody také v Otrokovcích, pro úspěšný chod nové továrny musela přijít přestavba a výstavba železnice. Není náhoda, že firma Baťa skupila akcie místní dráhy Otrokovice, Zlín a Vizovice v roce 1931. Tímto krokem začíná firma Baťa uskutečňovat své dalekosáhlé plány, do kterých byly zahrnuty také naše Kvasice. Následně Baťa začal skupovat také

akcie Moravské západní dráhy východně od České Třebové po Prostějov, začíná tak nová etapa dalšího plánu. Podle něho měla trasa vést ze západu na východ. Přímé vlaky měly jezdit z České Třebové přes Třebovice do Moravské Třebové, Prostějova, Tovačova, Kojetína, Kroměříže, odtud nově přes Kvasice do Otrokovíc, Zlína, Vizovic, Horní Lidče, Půchova a Žiliny. Nová trať, zvaná Západovýchodní magistrála, měla být kratší o 246 kilometrů než dopravní spojení Česká Třebová, Olomouc, Přerov, Bohumín, Žilina. K uskutečnění se ale musely vybudovat zcela nové úseky tratí Prostějov, Tovačov, Kroměříž, Kvasice, Otrokovice. V projektu jsou nazvány jako chybějící úseky: Prostějov – Tovačov, Kroměříž – Baťov přes Kvasice, Vizovice – Polanka, Horní Lideč – Půchov. Ve svém projevu v květnu 1934 ve Zlíně Baťa uvedl: „Prorazíme našim údolím rychlíkovou trať Česká Třebová – Půchov.“ Hlavní trať z Přerova do Břeclavi se měla v prostoru Otrokovíc přeložit těsně k toku Moravy, tam mělo vzniknout nové velké nádraží.

Rok 1941 vše zastavil

V roce 1937 uděluje vláda Baťově společnosti koncesi na vybudování normálně rozchodné hlavní dráhy z Otrokovíc přes Vizovice do Horní Lidče. Nedokončenou trať zastavil zákaz v roce 1941 a dokonče-

Plán nádražní budovy v Tlumačově a Rohatci.

na nebyla úplně nikdy. Po zastavení výstavby trati dochází také k útlumu dopravy a využíván prakticky zůstal hlavně úsek z Otrokovíc do Zlína. Naopak zbytek trati ze Zlína do Vizovic se stal nerentabilním, a uvažovalo se dokonce i o jeho zastavení.

Trať od České Třebové do Půchova přes Prostějov, Kroměříž, Zlín závisela na dostavbě úseků Prostějov – Tovačov a z Kroměříže do Otrokovíc přes Kvasice, dál z Vizovic přes Lidečko do Půchova. Rokem 1941 a následujícími válečnými událostmi k uskutečnění projektu nedošlo, stejně tak jako například k dostavbě pro nás tolik známé dálnice, která měla vést přes Chřibý.

Železnici se zabýval i Tomáš Baťa

Baťa ale nebyl jediný, kdo přemýšlel o železničním spojení významných uzlů, začátkem 20. století se objevila myšlenka na vybudování takzvané Středomoravské transversální dráhy, vedoucí z Bystřice pod Hostýnem do Přerova, Tovačova, Prostějova, Plumlova, Drahan, Jedovnice, Blanska a Tišnova. Záměr byl přepracován, ale nikdy nebyl realizován. Mezitím Tovačov usiloval o prodloužení trati Kojetín, Tovačov až do Olomouce, záměr vycházel ze staršího projektu města Kroměříže, které v roce 1910 navrhovalo zřízení odbočky hlavní trati Severní dráhy přes Kvasice, Kroměříž, Kojetín, Tovačov do Olomouce. Ministerstvo železnic zaujalo k projektu ale odmítavé stanovisko.

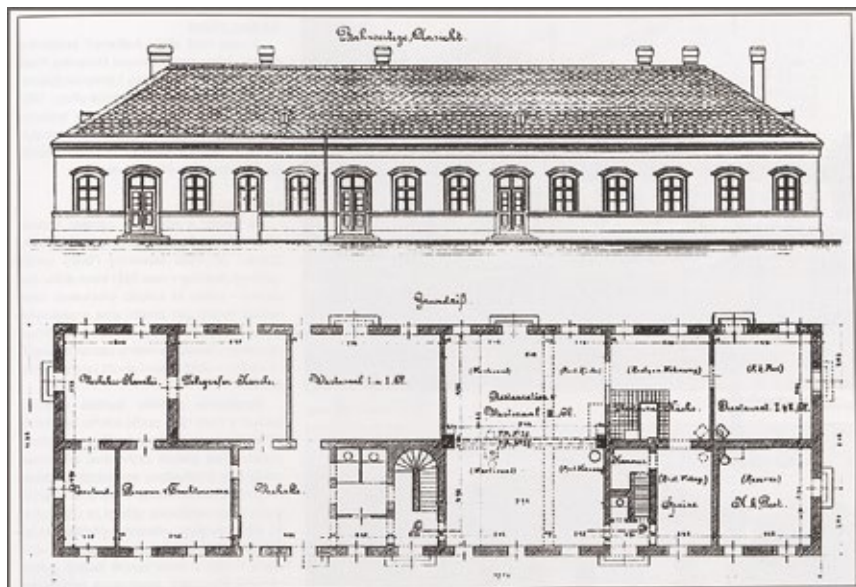

Tlumačov (kol. 1888)

SÚAR Praha Sběrka staničních kronik

Budova nádraží v Tlumačově postavená v roce 1865, fotografie z roku 1888.

V roce 1919 se opět uvažovalo o vytvoření nové vnitrostátní železnice. Do nově navržené trasy z Prahy do Púchova byla začleněna také část Prostějova, Tovačova, Kojetína, Kroměříže, Kvasic, Otrokovíc, Zlína, Vizovic. Tato varianta je ale od počátku označena za nerealistickou. Z tohoto záměru vzešel v roce 1920 projekt, který měl velkou podporu všech zúčastněných měst. Opět se jednalo o trať z Púchova přes Vizovice, Zlín, Otrokovice, Kvasice, Kroměříž, Tovačov, Prostějov, Chornici do České Třebové. Opět se tento záměr nepodařilo realizovat. Po zmaření všech celorepublikových projektů se v roce 1924 zastupitelstvo Kroměříže znovu snažilo oživit předválečné projekty a navrhovalo vybudování třetí koleje z Říkovic přes Kroměříž, Kvasice do Tlumačova a vybudování přímého spojení do Olomouce. Opět se nepodařilo projekt realizovat a poslední, kdo s onou myšlenkou na vybudování železniční trati přes Kvasice přišel, byl právě již zmíněný Tomáš Baťa a jeho pokračovatel, nástupce Jan Baťa.

Plán nádražní budovy v Tlumačově a Rohatci.

Mapa železnice se hledá

V předchozích řádcích jsme se dočetli, že jsme mohli mít v našem městečku železnici s nádražím, ona část trasy od Kroměříže přes Kvasice do Otrokovíc zůstala ale jen na papíře. Zatím se mi nepodařilo v archivech vypátrat podrobný plán, kudy měla v našem městečku a bližším okolí železniční trať vést. S odstupem času si ale kladu otázku, nezměnila by ona železná dráha natolik vzhled našeho městečka, že by už nebylo tolik historicky zajímavé? Vzhledem k tomu, jaké různé stavby doprovázely a doprovází železniční stavby, jsem přesvědčen, že by tomu tak určitě bylo.

Naše nádraží v Tlumačově

O výstavbě Severní dráhy se můžeme podrobněji dočíst v mnoha odborných publikacích. Já zde zmíním jen tu část, která je významná pro naše Kvasice. Stavební práce na hlavní trati z Břeclavi do Přerova měly na starosti firmy bratří Kleinů a Tallachini. Díky příznivému terénu postupovaly rychle a vytvořily dva stavební oddíly. První z Břeclavi do Spytihněvi (dlouhý 65 km), druhý ze Spytihněvi do Přerova (dlouhý 34 km). Dělníci zahájili stavbu 30. března 1840 a úsek dokončili 27. března 1841.

Vznik a provoz Severní dráhy s sebou nesl i průmyslový rozvoj přilehlých oblastí regionu. Vznikaly nové podniky a s nimi rostly nároky na dopravu surovin a výrobků. Na Severní dráze bylo nutné přistoupit k vybudování druhé koleje a k rozšiřování stanic. Stavba a zprovoz-

nění druhé koleje probíhaly postupně v letech 1858 až 1873. Zatím se na trati v naší oblasti nacházela pouze dvě nádraží Hulín (1841) a Napajedla (1. 9. 1841). V druhé polovině 19. století následně přibývaly Lužice, Rohatec (1. 1. 1866), Otrokovice (1. 6. 1882), Kvasice – Tlumačov (1. 12. 1865) a Říkovice.

Právě situace na dvou stanicích Rohatec a Kvasice – Tlumačov byla zcela totožná. Stejně tak jako v Kvasicích, kde již stál od roku 1850 moderní cukrovar, tak i v Rohatci stál od roku 1863 cukrovar Rudolfa Auspitze. Situace obou cukrovarníků byla stejná (kvasický cukrovar vlastnil od roku 1861 už jen Emanuel Proskowetz starší), snažili se své podniky přiblížit co nejvíc železnici, neboť oba pochopili její budoucnost i důležitost. Tak jako o železniční stanici v Rohatci usilovali hrabě Magnis a cukrovarník Auspitz, tak i v Kvasicích o vznik nádraží v Tlumačově usilovala kvasická vrchnost s podnikatelem Proskowetzem.

Další spojení obou projektů je v provedení samotné budovy nádraží, kdy pro obě použila Severní dráha totožný projekt, tudíž nádraží Kvasice – Tlumačov mělo svého dvojníka v Rohatci. Obě nádraží se také stavěla současně s tím, že kvasická dráha zprovoznila 1. prosince 1865, v Rohatci hned po něm 1. ledna 1866.

Samotnou stavbu nádraží v Tlumačově předcházel další Proskowetzův projekt, který měl vyřešit dopravu potřebných surovin přes řeku Moravu. Nechal v roce 1864 na své náklady postavit dřevěný most přes řeku Moravu. Zde je třeba připomenout, že sousední

Tlumačov (jeho zastupitelé) nesouhlasil se stavbou mostu ani nádraží. Představenstvo obce se odvolávalo až do Brna a Vídně, tím se od všeho obec distancovala. Těchto okolností využil velkostatek v Kvasicích, který na stavbu nádraží věnoval značný obnos peněz, k velkostatku se přidal také Proskowetz, který od samého počátku projekt podporoval a vzpomínal, že ho v rámci projektu navštěvoval sám hlavní inženýr, se kterým vše kolem stavby doladil. Jelikož věnoval na stavbu nemalý obnos finančních prostředků, podařilo se mu prosadit název nádraží Kwassitz – Tlumatschau, tento název platil až do roku 1918. V letech 1918–1937 pak Kvasice-Tlumačov a od roku 1937 už jen Tlumačov. Dalo by se tak závěrem této kapitoly napsat, že i když nevedla přes Kvasice Severní dráha, přesto jsme měli svoje nádraží.

Budova nádraží v Tlumačově v roce 1935 s názvem Kvasice – Tlumačov.

text: Petr Klapil

SLOVO KNĚZE

Na začátku nového roku vstupuje naše olomoucká arcidiecéze do důležité etapy svého dalšího směřování. Jak zaznělo v pastýřském listu otce arcibiskupa, byl zahájen čtyřletý projekt PROPOJENÍ, který je realizací synodálního procesu a zve nás všechny k aktivní účasti na hledání budoucí podoby života našich farností.

Projekt PROPOJENÍ vzniká v době, která přináší církvi nové výzvy i příležitosti. Chceme se učit více naslouchat Duchu svatému i jeden druhému a hledat, jak žít víru radostně a pravdivě v době, kdy se mění nejen počet věřících a kněží, ale i svět kolem nás.

V rámci projektu budeme postupně promýšlet a hledat nové cesty v pěti klíčových oblastech života církve, které se současné proměny dotýkají nejvíce. Patří mezi ně slavení neděle, život farní rodiny, cesty evangelizace, život a služba kněží a správa majetku. Cílem tohoto procesu je také postupná proměna farní sítě tak, aby co nejlépe odpovídala dnešní realitě i potřebám věřících.

Každý z nás se může zapojit

Do hledání nových cest jsme pozváni všichni. Otec arcibiskup vybízí k vytvoření skupinek PROPOJENÍ. Všichni věřící naší diecéze jsou pozváni, aby se aktivně zapojili a vytvořili ve farnosti skupinku, kde budeme sdílet své zkušenosti, modlit se, naslouchat, diskutovat nad otázkami projektu a společně tak rozlišovat, kam nás Bůh vede. Vytvořte nebo se přidejte ke skupince PROPOJENÍ a buďte součástí proměny farností naší diecéze!

Každá proměna začíná modlitbou. Proto vás zveme, abyste se zapojili do modlitby PROPOJENÍ, která celý proces duchovně doprovází. Staňte se „strážci projektu“ – těmi, kdo se pravidelně modlí za proměnu farností, za kněze, laiky i za celé společenství naší diecéze. I modlitba je konkrétním a velmi důležitým způsobem, jak projekt PROPOJENÍ podpořit.

Více informací o projektu PROPOJENÍ, včetně možností zapojení, naleznete na webových stránkách www.propojeni.ado.cz.

PROPOJENÍ je proces a cesta

Projekt PROPOJENÍ, do kterého naše arcidiecéze vstoupila na přelomu roku, se postupně rozbíhá. První týdny byly věnovány především přípravám a vytváření zázemí – nyní se ale dostáváme k prvním konkrétním krokům, do nichž se mohou zapojit farnosti i jednotlivci.

Na webových stránkách projektu www.propojeni.ado.cz je nové patnáctiminutové video Začátek společné cesty, které přibližuje smysl projektu a představuje témata jednotlivých pilířů. Při tvorbě videa jsme navštívili několik farností a zachytili pohledy konkrétních farníků k jed-

notlivým pilířům projektu. Mezi další doplněné materiály patří také videoprezentace Poznej PROPOJENÍ. Díky nim je první setkání skupinek kompletně připravené a může se uskutečnit v čase a podobě, které jednotlivým skupinkám vyhovují.

Rádi bychom zároveň povzbudili všechny, kteří o zapojení do skupinky PROPOJENÍ teprve uvažují: skupinky je stále možné zakládat. Zapojit se může každý věřící naší diecéze – kdokoli, komu záleží na jejím směřování a kdo chce společně naslouchat, modlit se a sdílet své zkušenosti. Zároveň nejsou k zapojení do projektu třeba žádné zvláštní znalosti. Jde o společné zamyšlení nad životem farností, které tvoříme my všichni.

Zároveň v této době začínají pracovat odborné skupiny, které se věnují jednotlivým pilířům projektu – slavení neděle, životu farní rodiny, evangelizaci, kněžskému společenství a správě majetku. Některé z těchto skupin už svou práci zahájily a připravují podklady i otázky, které budou v dalších měsících sloužit ke společnému rozlišování ve farnostech a skupinkách. Odborné skupiny mají rozmanité složení: zapojují kněze, trvalé jáhny i laiky, muže i ženy, osoby z každodenní farní pastore i odborníky na konkrétní oblasti. Toto složení odráží synodální princip společné odpovědnosti a naslouchání různým hlasům a přispívá k vyváženému pohledu na jednotlivá témata.

PROPOJENÍ je cestou, která se rozvíjí krok za krokem. Nejde o hotový plán, ale o proces, ve kterém se chceme učit naslouchat Bohu i sobě navzájem a hledat, jak má dnes vypadat život našich farností. Zapojit se je možné účastí ve skupince, modlitbou nebo prostým otevřením se tomu, co Duch svatý v tomto čase v naší diecézi působí. Děkujeme všem, kdo projekt doprovázejí modlitbou, zájmem i ochotou ke spolupráci. Těšíme se na společnou cestu.

Obnova misí a farní ples

Jinak jsme prožili ve farnosti v adventu Obnovu misí – dobrou přípravu na Vánoce, i když ji kupodivu nevyužilo moc lidí. Byli mezi námi dva kněží – misionáři (jeden nový) a na víkend i sestra Margita. Začalo se i skončilo u Misijního kříže. Hlavním programem byly mše svaté s misijními promluvami, přednášky, setkání pro různé skupiny lidí, film a možnost se vyzpovídat. Děkujeme misionářům za jejich duchovní práci a věříme, že to v naší farnosti přinese duchovní plody.

A také po roce proběhl Farní pohádkový ples s možností pobavit se, zatancovat si i zasmát se v doprovodném programu našich moderátorů. Děkujeme všem organizátorům, protože není jednoduché ples promyslet, připravit a zorganizovat.

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY – KVASICE

Zelený čtvrtek: 18:00 + bdění v Getsemanské zahradě
 Velký pátek: 14:00 – Venkovní křížová cesta
 18:00 – Velkopáteční obřady
 Bílá sobota: 10:00–19:00 – Bdění u Božího hrobu
 od 19:00 – Vigilie Vzkříšení
 Neděle Zmrtvýchvstání Páně: 9:00 (Žehnání pokrmů)

VELIKONOČNÍ PŘÁNÍ

**Požehnané velikonoční svátky přeje
 a vyprošuje P. Pavel Vágner, farář**

Dovolte nám, abychom vás srdečně pozvali na dvoudenní konferenci věnovanou výjimečnému tématu, které stále čeká na naši pozornost. Transformace domovů se zvláštním režimem pro osoby s duševním onemocněním je v České republice jedinečnou a průkopnickou aktivitou – přijďte s námi sdílet zkušenosti z ojedinelé cesty, pro kterou jsme se rozhodli v roce 2024 v naší službě Domov se zvláštním režimem Kvasice v rámci projektu Cesta ke změně.

Konference se koná pod záštitou hejtmana Zlínského kraje Ing. Radima Holíše a náměstkyně hejtmana Zlínského kraje pro sociální věci a neziskový sektor paní Mgr. Elišky Olšákové.

Duševní onemocnění jako impuls ke změně, dne 13.–14. května 2026 ve Zlíně a v Kvasicích.

Co vám konference nabídne:

1. den

Odborná část

- ▶ odborné příspěvky z oblasti sociální práce a zdravotnictví na témata zotavení, destigmatizace a spolupráce napříč obory
- ▶ sdílení našich zkušeností a poznatků z realizace projektu „Cesta ke změně“
- ▶ prostor pro setkání, dialogy a navazování profesních vztahů a spolupráce

2. den

Dopoledne v zámeckých zahradách v Kvasicích – vstup pro veřejnost zdarma

- ▶ Varieté Sociále – představení inspirované sociálním cirkusem je výrazným společným zážitkem klientů i zaměstnanců
- ▶ Mindfulness – dovednost, kterou lze trénovat pomocí meditací a cvičení, což vede ke snížení stresu, zlepšení soustředění, větší emoční stabilitě a celkové psychické pohodě. Součástí dopoledního programu bude i praktický nácvik některých technik a meditací.

Kompletní program včetně vstupenek naleznete na webu www.sslhana.cz nebo po načtení QR kódu.

Těšíme se na setkání v májovém období.

S úctou a přátelským pozdravem

Tým Sociální služby Haná, p. o.

ZIMNÍ AKTIVITY V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Kvasické noviny, vychází 4x ročně. Periodický tisk územního samosprávného celku. Datum vydání 2. 4. 2026.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 00287385. DIČ: CZ00287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavinková. **Grafika a DTP:** Naďa Moyzesová. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** Tiskárna KATOS, s. r. o.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.